

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

– «Ἐπιστροφή στίς Ἀρχές τοῦ Ὁρθοδόξου Ἦθους»	89
– Ἡ Ἑορτή τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου στήν Νότιο Ὅσσεια	90
– Διαγραφή Κληρικοῦ ἐκ τοῦ Ἱερατικοῦ ἡμῶν Καταλόγου	90
– Ἑορτή Ἱερᾶς Μονῆς στὸν Πύργο Ἠλείας	91
– Ἀπὸ τὰ Θαύματα τοῦ Ἁγίου Γερασίμου Κεφαλληνίας	92
– «Διατί Πλούσιοι καὶ Πτωχοὶ ἐν τῷ Κόσμῳ», Θεοφίλου Καμπανίας	93
– Ποιμαντική Ἐπίσκεψις στήν Αἴτη	94
– Ἀγρυπνία τοῦ Τ. Σταυροῦ στήν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν	95
– Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Σύνδνεῦ Χρυσόστομος	96
– Συνοδικὸ Περιοδικὸ «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία»	98
– Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στίς Ἀφίδνες	99
– Ἡ Ἐτήσιος Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ...	100
– Ἡ τακτικὴ ἐτήσιος Συνεδρίασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων	103
– Ἐπέτειος 28ης Ὀκτωβρίου 1940: «70 χρόνια μετὰ...»	106
– Ἐγκαίνια Ναοῦ Ἱερᾶς Μονῆς στὸ Βουκουρέστι τῆς Ρουμανίας	109
– Ἀπὸ τίς Ἐπιστολές τοῦ Ἁγίου Ἐπισκόπου Νικολάου Βελμίροβιτς	110
– Προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους	111
– «Εἶπε Γέρων» - Ὁ Γέρων Φιλάρετος ὁ Καρουλιώτης	111
• Ἡμερολόγια 2011: Ἐγκόλπιον, Ἡμεροδείκτης, Τοῖχου	

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος Κεφαλληνίας. Φορητὴ Εἰκόνα,
Διὰ χειρὸς Φιλίππου Μαρχοποῦλου.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Πύργου Ἠλείας.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρός δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτήτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης-Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαβριλίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.org • Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία: «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Ἐπιστροφὴ στὶς Ἀρχὲς τοῦ Ὁρθοδόξου Ἦθους

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Η πατρικὴ εὐλογία τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ ἅς εἶναι καὶ κατὰ τὸ νέο ἐκκλησιαστικὸ ἔτος ἐνίσχυσις, ὁδηγία καὶ παραμυθία μας, μὲ τὶς πρεσβείες τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ἀμήν!

Ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος, λόγῳ τῆς γνωστῆς κρίσεως ποὺ ἐξέσπασε, ἡ Πατρίδα μας ἔχει ὁδηγηθῆ σὲ ἓνα ἱστορικὸ ὀριακὸ σημεῖο καὶ ἔτσι ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ μᾶς ἐδόθησε ἀγαπητικὰ νὰ ἀσκήσουμε προσωπικὴ καὶ συλλογικὴ αὐτοκριτικὴ.

Ὁ Κύριος δίδει τὴν σωτήρια εὐκαιρία, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεολογικὴ-ἐκκλησιαστικὴ θεώρησι τῆς κρίσεως, σὲ ὅσους θέλουμε νὰ ὀνομαζώμεθα Χριστιανοί, νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν μεγάλῃ εὐθύνη μας στὴν ἀνάδυσι τῆς κρίσεως αὐτῆς.

Ἀπαιτεῖται αὐστηρὰ κριτικὴ καὶ ἀπόρριψις τῆς αὐτοδικαιώσεως, διότι ἂν ἡ ψυχὴ τοῦ κόσμου εἶναι οἱ Χριστιανοί, τότε -ὅταν πάσχη/ἀσθενῇ ὁ κόσμος- σημαίνει ὅτι ἀσθενεῖ ἡ ψυχὴ του, δηλαδὴ οἱ Χριστιανοί.

Ὁρθῶς παρετηρήθη, ὅτι ἡ κρίσις ποὺ διέρχεται ἡ Πατρίδα μας εἶναι «θεολογικὴ, ἀφοῦ πολλοὶ Χριστιανοὶ ζοῦν κοσμικὴ ζωὴ, ἔχουν ἀποδεσμευθῇ ἀπὸ τὴν ἀσκήσι καὶ συμπεριφέρονται ἀντίθετα ἀπ' ὅσα ἐντέλλεται ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία».

Πράγματι, οἱ Χριστιανοὶ φαίνεται νὰ ἔχουν ὑποκύψει σὲ ἓνα χιλιαστικὸ ὄραμα: ὁ ἀτομικὸς καὶ συλλογικὸς ἐγωκεντρισμός, ἡ εὐμάρεια, ὁ καταναλωτισμὸς καὶ

ἡ κοινωνικὴ καταξίωσις ἔχουν ἐξοβελίσει τὸ Σταυρικὸ, Θυσιαστικὸ, Ἀσκητικὸ καὶ Διακονικὸ Ἦθος τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἔχουμε λησμονήσει, ὅτι μᾶς ἐδόθη τὸ ὑπέρτατο χάρισμα νὰ ἀνήκουμε στὴν «ἀγία ἀριστοκρατία τοῦ Θεοῦ»· ὅτι ἔχουμε κληθῇ στὴν Ἀγιότητα· ὅτι σκοπὸς μας εἶναι νὰ ἐνσαρκώσουμε τὸν *θεανθρωπισμό*, τὸν γνήσιο αὐτὸ καὶ αὐθεντικὸ Ἀνθρωπισμό, νὰ γίνουμε *κοινωνοὶ θείας φύσεως*, νὰ ἀναδειχθοῦμε σὲ ὁρατὰ *σημεῖα* τῶν Ἀκτίστων Ἐνεργειῶν τῆς Ἀγίας Τριάδος, γιὰ νὰ εἰρηνεύσῃ καὶ σωθῇ ὁ κόσμος.

Ἡ πρόσφατος λοιπὸν κρίσις, σὲ ἐθνικὸ καὶ διεθνὲς ἐπίπεδο, κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, μᾶς ὠθεῖ ὡς Χριστιανούς νὰ ἐπιστρέψουμε στὶς *Καταστατικὰς Ἀρχὰς* τοῦ Ὁρθοδόξου Ἦθους: ὅταν ἀπορρίπτουμε τὴν Φιλοδοξία, τὴν Φιλοκτημοσύνη καὶ τὴν Φιληδονία ὡς τρόπο ζωῆς, τότε γινόμεθα μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος μας, ὁ Ὅποιος ἐξώρκιζε τὰ τρία αὐτὰ δαιμόνια στὸ Ὅρος τῶν Πειρασμῶν· τότε, «ἰδοὺ Ἄγγελοι προσέρχονται καὶ διακονοῦν ἡμῖν» στὴν προσπάθειά μας νὰ γίνουμε ἐν Χριστῷ *εἰρηνοποιοί*.

Ἡ συνεχὴς ἐπιστροφή μας στὶς Ἀρχὰς αὐτές, ὑπὸ τὸς φῶς τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, θὰ μεταμορφώσῃ ἐμᾶς καὶ τὸν κόσμον, ἡ κρίσις θὰ ἀποδειχθῇ σωτήρια εὐκαιρία καὶ πραγματικὴ εὐλογία. Ἀμήν!

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Νότιο Ὀσσετία

ΤΗΝ Τρίτην, 8/21.9.2010, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, προσωρινὸς Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ἀλανίας μετὰ τὴν αἰτηθεῖσα καὶ παραχωρηθεῖσα ἐτήσιο ἀναρρωτική ἄδεια στὸν οἰκεῖο Ἱεράρχην Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Ἀλανίας κ. Γεώργιο, ἐλειτούργησε στὸν ἐορτάζοντα Καθεδρικό Ναὸ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου στὸ Τσχίνβαλ τῆς Ν. Ὀσσετίας. Ἐλαβαν μέρος τρεῖς Ἱερεῖς, οἱ Πρεσβύτεροι π. Ἰάκωβος Χεταγκούρωβ, π. Ἀλέξιος Ἀριστίνωβ καὶ π. Γεώργιος Ντζόεβ, παρέστη δὲ μεγάλο πλῆθος ἐορταστῶν, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων συμμετείχαν στὰ Ἅγια Μυστήρια. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐγένεε λιτανεία στὶς ὁδοὺς τῆς πόλεως περὶ τὸν Ἱερὸν Ναόν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, κατὰ τὶς ὀλίγες ἡμέρες τῆς διαμονῆς του στὴν Ν. Ὀσσετία, ὁ Θεοφίλ. Μεθώνης εἶχε συναντήσεις μὲ τοὺς Κληρικοὺς καὶ τοὺς πιστοὺς, πραγματοποιοῖσε ἐπισκέψεις στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, ἐπίσης δὲ συναντήθηκε καὶ μὲ τὸν ἀσθενοῦντα Σεβασμ. Ἀλανίας κ. Γεώργιο, ὁ ὁποῖος εὐρέθη τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες στὸ Τσχίνβαλ ἀπὸ τὴν Ρωσία, ὅπου διανύει τὴν περίοδον αὐτὴ τὸ στάδιο τῆς ἀναρρώσεώς του.

Ἀνακοίνωσις

Διαγραφὴ Κληρικοῦ ἐκ τοῦ Ἱερατικοῦ ἡμῶν Καταλόγου

Ενημερώνομεν τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοδοσίας μας, ὅτι ὁ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 2008 προσχωρήσας τῇ συστάσει τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Σύνδνεϋ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἡμετέραν Ἱεράν Σύνοδον τῶν Ἐνισταμένων πρεσβ. π. Κλεομένης Κεφάλας ἐκ Καλαμῶν Μεσσηνίας καὶ διακονήσας μέχρι τῶν ἀρχῶν Σεπτεμβρίου τοῦ 2010 εἰς τὸν νεόδμητον Ἱερὸν Ναὸν Παναγίας Γιάτρισσας εἰς Ἀσπρόχωμα Καλαμῶν Μεσσηνίας, διεγράφη ἐκ τοῦ Ἱερατικοῦ ἡμῶν Καταλόγου κατόπιν Συνοδικῆς Ἀποφάσεως (ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 580/17.9.2010 ἐκ.ἡμ.), ἐπιδοθείσης αὐτῷ ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, ὡς ἐκ τούτου δὲ οὗτος δὲν ἀνήκει πλέον εἰς τὸ Ἱερατεῖον μας.

Φυλὴ Ἀττικῆς
10/23.10.2010

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ὁ Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης

Ἑορτὴ Ἱερᾶς Μονῆς στὸν Πύργο Ἡλείας

ΤΗΝ Κυριακὴ πρὸ Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 13/26.9.2010, ἐπανηγύρισε ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Ἑγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς, ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης πλησίον τοῦ Πύργου Ἡλείας, ὅπου διαμένει καὶ διακονεῖ θεοφιλῶς ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος.

Ἀφ' ἐσπέρας, ἐψάλλῃ ἐόρτιος Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος. Ἔλαβαν μέρος ὁ Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος καὶ ὁ Ἱερομ. π. Ἰλαρίων Ἀγιοκυπριανίτης, παρουσία μεγάλου πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Τὸ πρωΐ τῆς Κυριακῆς, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐλειτούργησε μὲ τοὺς δύο προαναφερθέντας Πατέρας καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον περὶ τῆς μέχρι Σταυροῦ Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀναμονὴ πλέον τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ ἀνθρώπου ἀγαπητικῆς καὶ θυσιαστικῆς ἀνταποκρίσεως σὲ Αὐτήν. Συμμετείχε καὶ πάλι μεγάλο πλῆθος πιστῶν, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ὁποίων εἶχαν ἔλθει ἀπὸ ἄλλες περιοχὲς (Ἀθήνα, Πάτρα, Ἀργίριο, Καλαμάτα).

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας, εὐλογήθησαν οἱ ἄρτοι ἔξωθι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Ἐν συνεχείᾳ, διενεργήθη λαχειοφόρος ἀγορὰ ὑπὲρ τῆς Ἱεραποστολῆς μας καὶ τέλος παρετέθη ἐόρτια τράπεζα.

• Κατὰ τὴν ἐπιστροφή, ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης μετὰ τῶν συνοδῶν τοῦ διήλθαν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Προφήτου Ἡλιοῦ στὴν ὄρεινὴν περιοχὴ τῆς Ἡλείας, στὶς Μηλιῆς Λάλα Φολόης, τὴν ὁποίαν ἀνήγειρε ἡ φιλοπονία τοῦ π. Γρηγορίου, τῇ συνδρομῇ εὐλαβῶν πιστῶν, ὅπου προσεκύνησαν στὸν ὠραῖο νεόδμητο Ναό, περιήλθαν τοὺς χώρους τοῦ οἰκοδομήματος καὶ ἐθαύμασαν τὴν ὑποβλητικὴ ἐρημικὴ τοποθεσία καὶ φύσι.

Ἀπὸ τὰ Θαύματα τοῦ Ἁγίου Γερασίου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ καὶ διώκτου τῶν πονηρῶν πνευμάτων*

Τῷ 1919, ἡ ἐκ Δειλινάτων Εὐθαλία Καλαφάτη κατετρώχετο ἐπὶ δύο ὁλόκληρα ἔτη ἐκ νευρικοῦ τινος νοσήματος. Οἱ τὰ πάντα ὑπὲρ αὐτῆς εἰς τοὺς ἰατροὺς καταναλώσαντες γονεῖς τῆς, ἀπεφάσισαν νὰ μεταφέρωσιν αὐτὴν εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐξέτασιν τῆς νευρικῆς, ὡς ἐνόμιζον, ἀσθενείας τῆς ὑπὸ ἀνωτέρων ἰατρῶν καὶ μηδὲν αὐτοὶ πλέον ἔχοντες, ἔγραψαν εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ υἱὸν των Διονύσιον ν' ἀποστείλῃ αὐτοῖς τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαιοῦντα ἔξοδα.

Ὁ Διονύσιος λαμβάνει τὴν ἐπιστολὴν τῶν γονέων του καὶ ὡς υἱὸς φιλόστοργος καὶ ἀδελφὸς κάλλιστος ἐτοιμάζεται ν' ἀποστείλῃ τὰ δι' Ἀθήνας ἀπαιτούμενα χρήματα. Τὴν προτεραιάν ὅμως τῆς ἀποστολῆς, βλέπει καθ' ὕπνους ὁ ἐν Ἀμερικῇ Διονύσιος ἕνα Καλόγηρον λέγοντα πρὸς αὐτόν: «Ἐὰν θέλῃς νὰ γίνῃ ἡ ἀδελφή σου καλὰ, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ σπίτι μου». Ὁ Διονύσιος ἐρωτᾷ τὸν ἐμφανισθέντα Καλόγηρον ποῖος εἶναι, ὅς καὶ τῷ ἀποκρίνεται: «Εἶμαι ὁ Γεράσιμος ἀπὸ τὰ Ὁμαλά»!...

Ἐντρομος ἐξυπνᾷ ὁ εὐσεβὴς νέος καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας δέεται εἰς τὸν Ἅγιον ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀδελφῆς του καὶ κοιμᾶται ἐκ δευτέρου, βλέπει δὲ τὸ αὐτὸ ὄνειρον καὶ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐκ τρίτου ἡ αὐτὴ παραγγελία: «Νὰ τὴν φέρουν εἰς τὸ ὄσπίτι μου»!

Πάραυτα ἐγείρεται ὁ Διονύσιος καὶ γράφει εἰς τὴν ἐν Κεφαλληνίᾳ μητέρα του ἐκτεταμένην ἐπιστολὴν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐμφαίνεται ἡ ὑτέροχος αὐτοῦ εὐσέβεια καὶ πίστις, ἀποστέλλων ἅμα καὶ τὸ ζητηθὲν χρηματικὸν ποσόν, ἀλλὰ μὲ τὴν ρητὴν ἐντολὴν νὰ ὑπάγῃ ἡ ἀδελφή του Εὐθαλία εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίου καὶ οὐχὶ εἰς Ἀθήνας, διότι ἐκεῖ, γράφει, ἀναμφιδόλως θὰ λάβῃ τὴν ἴασιν.

Ἄμα τῇ λήψει τῆς ἐπιστολῆς, ἡ τεθλιμμένη μήτηρ, κατὰ τὴν αὐστηρὰν ἐντολὴν τοῦ υἱοῦ τῆς, μεταφέρει τὴν Εὐθαλίαν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν καὶ μὲ τὸ πρῶτον 40λείτουργον ἀπεδείχθη τρανώτατα, ὅτι ἡ νευρικότης τῆς νεάνιδος δὲν ἦτο κοινὴ τις ἀσθένεια, ἀλλὰ προσβολὴ τοῦ πονηροῦ πνεύματος, ὅπερ πρὸς ἐκπλήξιν πάντων ἤρchiσε νὰ φωνάζῃ πρὸ τοῦ Ἁγίου Λειψάνου: «Ἐ μωρὲ Γεράσιμε, ἔ μωρὲ Καφάλη, ἐφθασες ἕως εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ μᾶς καταδιώξῃς!», ἐπαθεβαιοῦν πασιφανῶς τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα τὴν ἐξ Ἀμερικῆς σταλεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς πασχούσης. Οὕτω δὲ ταλαιπωρουμένη καὶ παλαίουσα ἡ ἀτυχὴς Εὐθαλία καὶ ἐν ἀγρία καταστάσει διατελοῦσα, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὴν πλησιάσῃ, ἐκίνει τὸν οἶκτον καὶ τὴν συμπάθειαν πάντων, οἵτινες μετὰ κατανύξεως ἐδέοντο πρὸς τὸν Ἅγιον ὑπὲρ τῆς ταχείας αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δαίμονος ἀπολυτρώσεως.

Ἀλλὰ, θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ! Ὄντως, τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ τοῦ Ἁγίου ἡλευθερώθη μετὰ τινα χρόνον ἡ Εὐθαλία ἀπὸ τῶν τοῦ διαβόλου δεσμῶν, δοξάζουσα τὸν Θεὸν καὶ εὐγνωμονοῦσα τὸν Ἅγιον καὶ τοῖς πᾶσι κηρύττουσα τὴν θαυματουργὸν Αὐτοῦ χάριν καὶ δύναμιν.

(*) Βίος καὶ Πολιτεία τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, Ἀθῆναι 1967, σελ. 24-25.

Διατί Πλούσιοι καὶ Πτωχοὶ ἐν τῷ Κόσμῳ

τοῦ Μακαρίου Διδασκάλου Θεοφίλου Ἐπισκόπου Καμπανίας*
(1718 - Σεπτέμβριος 1801)

Η ΘΕΙΑ Πρόνοια πανσόφως τὰ πάντα οἰκονομεῖ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἐκάστῳ διανέμει τὰ πάντα· καὶ ἂν εἰς δύο διάφορα μέρη τοὺς ἀνθρώπους κατέστησε, πλουσίους δηλαδὴ καὶ πτωχοὺς, τοῦτο μὲ πάνσοφον καὶ ἄρρητον τρόπον ὠκονόμησεν· οἱ πλούσιοι, ἂν οἰκονομήσουν τὸν πλοῦτον των νὰ σωθοῦν, καὶ οἱ πτωχοί, ἂν μετ' εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ δοξολογίας ὑποφέρουν τὴν πτωχείαν, νὰ δοξασθοῦν καὶ τὰ δύο μέρη ἀπὸ ἐναντίων καταστάσεων νὰ κληρονομήσουν τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν διὰ τοῦτο ὁ Ψαλμὸς λέγει τῷ πλούσιῳ: «σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός». Δὲν δύναται ὁ Θεὸς τοὺς πτωχοὺς πλουτίσαι καὶ τοὺς ὀρφανοὺς θρέψαι καὶ ἐπισκεφθῆναι; ὁ Πατὴρ τῶν ὀρφανῶν; ἀλλὰ τοὺς ἄφησεν εἰς σέ πλούσιε, νὰ δοκιμασθῇς καὶ μὲ τοιοῦτον τρόπον νὰ σωθῇς· ὅτι ἡ μεταχειρίσις τοῦ πλούτου δὲν εἶναι ἀπολαυστική, ἀλλ' εἶναι οἰκονομική· δὲν σοὶ τὰ ἔδωκεν ὁ Θεὸς πλούσιε, νὰ τὰ μεταχειρίζεσαι ἀσώτως ἢ νὰ τὰ φυλάττης εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ σοὶ τὰ ἔδωκε νὰ τὰ οἰκονομήσης φρονίμως, μεταχειριζόμενος καὶ σὺ τὰ πρὸς τὴν χρείαν τοῦ οἴκου σου, δίδων καὶ τοῖς πτωχοῖς τὰ πρὸς ἀνάγκην καὶ παρηγορίαν τῆς δυστυχίας των.

Γεννᾶται τὸ βρέφος καὶ εὐθὺς ὁ Θεὸς δίδει γάλα εἰς τὸν μαστὸν τῆς μητρός του, διὰ νὰ βυζάξῃ τὸ βρέφος· καὶ ἂν δὲν τοῦ δώσῃ γάλα ἡ μήτηρ, καὶ τὸ βρέφος ἀποθνήσκει, καὶ αὐτὴ ἀρρώσκει, καὶ ὡς παιδοκτόνος κολάζεται ἡ ἀθλία. Ταῦτα πάσχουσι καὶ οἱ ἀνελεήμονες πλούσιοι· καὶ ἀδελφοκτόνοι γίνονται καὶ αἰωνίως κολάζονται. Ὁ πλοῦτος ὁ ὁποῖος στέκεται, σήπεται καὶ βρωμᾷ μὲ τὴν ψυχὴν τοῦ πλουσίου· ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μεταδίδεται, εἶναι κοινοφελής, καὶ πολύκαρπος γίνεται, ἀγιάζων καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ πλουσίου. Ἐμαθες τὸν μισθὸν τῶν ἐλεημόνων καὶ μὲ αὐτὴν τὴν καλὴν οἰκονομίαν ἀπολαμβάνουσι τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν καὶ ἄλλιν οἱ πτωχοὶ μὲ τὴν ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν συγκαίρουσιν ἐν Οὐρανῷ μὲ τὸν πτωχὸν Λάζαρον τὰ ἀνεκφραστα ἀγαθὰ. Καὶ μὴν ἐπαινῇς καὶ θαυμάζεις τοὺς πλουσίους, ἐπειδὴ οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον εὐρίσκομεν πλούσιον ἐπαινούμενον, μάλιστα δὲ μεμφόμενον ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ ἀκούεις τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας πλούσιον λεγόμενον, οἱ ἐριμνευταὶ τοῦ Εὐαγγελίου λέγουσιν, ὅτι ἦτο πλούσιος καὶ καλὸς οἰκονόμος, ἔχων πολλὰς ἀρετὰς φιλοξενίας καὶ ἐλεημοσύνης· οἱ δὲ πτωχοὶ εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Εὐαγγελίου μακαρίζονται.

Καὶ ἅς μὴν εἴπωμεν μόνον, ὅτι ἂν δὲν ἦσαν πλούσιοι καὶ πτωχοὶ ἐν τῷ κόσμῳ, οὔτε οἱ πλούσιοι εἶχον τὸν μισθὸν ἐκ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ οἱ πτωχοὶ ἐκ τῆς ὑπομονῆς των καὶ καρτερίας μὲ εὐχαριστίαν πρὸς τὸν Θεόν· ἀλλ' ἂν καλῶς στοχασθῶμεν, οὔτε ὁ κόσμος ἐκυβερνᾶτο μὲ ἄλλον τρόπον, ἂν ὅλοι ὁμοίως καταστάσεως ἄνθρωποι ἦσαν, οὔτε ἡ γῆ ἐγεωργεῖτο, οὔτε ἡ θάλασσα ἐπλέετο, οὔτε τέχναι, οὔτε ἐπιστῆμαι, οὔτε ἄλλα συνακόλουθα ἐν τῷ κόσμῳ ἦσαν. Ὅθεν, πανσόφως ἡ Θεία Πρόνοια ταῦτα διέταξε καὶ ὠκονόμησε, καὶ ἡμεῖς πρέπει μετὰ δοξολογίας νὰ λέγωμεν: «ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ Θείας Προνοίας καὶ καλῆς καὶ ἀρίστης οἰκονομίας»!

Τῷ πέννιτι συμφέρεي νὰ εἶναι πέννης· διότι ἂν ἦτο πλούσιος ἐξέπιπτεν εἰς μεγάλας ἀμαρτίας· ὁμοίως καὶ ὁ πλούσιος ἂν δὲν εἶχε πλοῦτον, ἐξέπιπτεν εἰς ἀσεβείας· καὶ κάθε

Ποιμαντική 'Επίσκεψις στὴν 'Αἴτῃ

ΚΑΤΟΠΙΝ προσκλήσεως τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. 'Αγαθαγγέλου, Πρωθιεράρχου τῆς 'Αδελφῆς Ρωσικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς Διασποράς, ἡ ὁποία δὲν διαθέτει γαλλομαθῇ 'Αρχιερέα, ὡς καὶ σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς ἡμῶν 'Ιερᾶς Συνόδου τῶν 'Ενισταμένων, ὁ Θεοφιλ. 'Επίσκοπος Μεθώνης κ. 'Αμβρόσιος ἐπισκέφθηκε γιὰ δευτέρη φορά τὴν 'Αἴτῃ, ὅπου ἡ ΡΟΕΔ διατηρεῖ 'Ορθόδοξες 'Ιεραποστολικές Κοινότητες ὑπὸ τὴν εὐθύνη καὶ ἐποπτεία τοῦ Πρωθιερέως Αὐτῆς π. Γρηγορίου Οὐϊλλιαμς ἀπὸ τὸ Τενεσσὶ τῶν Η.Π.Α.

Ἡ ποιμαντικὴ αὐτὴ ἐπίσκεψις, ἡ ὁποία διήρκεσε ἀπὸ 16 ἕως 24.9.2010 ἐκ.ἡ.μ., θεωρήθηκε ἀναγκαία, ἰδίως μάλιστα μετὰ τὸν καταστροφικὸ σεισμὸ τοῦ 'Ιανουαρίου, πρὸς τόνωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ μικροῦ 'Ορθοδόξου Ποιμνίου τῆς χώρας-νήσου ταύτης στὴν θάλασσα τῆς Καραϊβικῆς στὴν Κεντρικὴ 'Αμερικὴ.

Ὁ Θεοφιλ. κ. 'Αμβρόσιος ἐλειτούργησε τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν "Υψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 20.9.2010 ἐκ.ἡ.μ., στὸν Ναὸ τοῦ 'Αγίου Αὐγουστίνου στὴν πόλι Ζακμελ με τοὺς 'Ιερεῖς π. Γρηγόριο καὶ τὸν τοπικὸ π. 'Αμβρόσιο Νοέλ, τὴν δὲ Τετάρτη, 23.9.2010 ἐκ.ἡ.μ., ἐορτὴ τῆς Συλλήψεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἐλειτούργησε καὶ πάλι με τοὺς αὐτοὺς 'Ιερεῖς στὸν Ναὸ τῆς 'Αγίας Δωροθέας στὴν πρωτεύουσα Πόρτ-ν-Πρένς.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἐχειροθέτησε τέσσερις 'Αναγνώστες καὶ ἓναν 'Υποδιάκονο, εἶχε συναντήσεις με στελέχη τῆς 'Ιεραποστολῆς, διευθέτησε διάφορα θέματα καὶ συνεργάσθηκε με τοὺς Κληρικοὺς π. Γρηγόριο καὶ π. 'Αμβρόσιο γιὰ τὴν καλύτερη ἀνάπτυξιν τῆς 'Ορθοδόξου 'Ιεραποστολῆς στὴν 'Αἴτῃ.

Εἶναι ἀξιοσημείωτο, ὅτι οὐδεὶς 'Ορθόδοξος Χριστιανὸς τῆς 'Ιεραποστολῆς συγκαταλέχθηκε μετὰ τῶν θυμάτων τοῦ σεισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν εἶχε

ἐκατοντάδες χιλιάδες νεκροὺς καὶ προξένησε φοβερὲς καταστροφές. Τὰ κτήρια τῶν δύο 'Ορθοδόξων Ναῶν ἔμειναν σχεδὸν ἀνέπαφα, τὰ δὲ τρία Σχολεῖα τῆς 'Ιεραποστολῆς, ὅπου φοιτοῦν περὶ τὰ 800 παιδιὰ, καθὼς καὶ οἱ οἰκίαι τῶν 'Ορθοδόξων Χριστιανῶν, ὑπέστησαν μικρὰς σχετικὰ ζημιές, οἱ ὁποῖες σταδιακὰ ἐπιδιορθώνονται, τὴν στιγμὴν ποὺ πλέον τοῦ ἐνὸς ἐκατομμυρίου σεισμοπλήκτων κατοίκων τῆς χώρας παραμένουν σὲ σκηνές κάτω ἀπὸ ἀθλιεῖς συνθήκες διαβιώσεως.

Ὁ Θεοφιλ. κ. 'Αμβρόσιος προσέφερε στοὺς ὑπευθύνους τῆς 'Ορθοδόξου 'Ιεραποστολῆς ἓνα σημαντικὸ χρηματικὸ ποσὸν ὡς βοήθεια, γιὰ τὶς ἐπιδιορθώσεις τῶν σχολικῶν κτηρίων καὶ γιὰ τὴν σίτισιν τῶν παιδιῶν, τὸ ὁποῖο εἶχε συγκεντρωθῇ κυρίως με φροντίδα τῶν μικρῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς 'Αγιογραφίας τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς τῶν 'Αγίων Κυπριανοῦ καὶ 'Ιουστίνης Φυλῆς 'Αττικῆς, ἀπὸ ἔργα τοὺς ποὺ διετέθησαν σὲ λαχειοφόρο ἀγορά. 'Εκ μέρους τῆς 'Ιεραποστολῆς τῆς 'Αἴτῆς, ὁ Αἰδέσιμ. π. 'Αμβρόσιος ἐξέφρασε θερμὲς εὐχαριστίες διὰ συντόμου ἰδιοχείρου κειμένου του.

Ἡ ποιμαντικὴ αὐτὴ ἐπίσκεψις ἐβοήθησε καὶ ἐνίσχυσε πνευματικὰ καὶ ὕλικά τὸ 'Ορθόδοξο Ποῖμνιο καὶ γενικὰ ἀπέτελεσε μιὰ ἐλπιδοφόρο πνοὴ στὴν πολύπαθὴ αὐτὴ χώρα.

◀ ἐνὶ δίδει ὁ Θεὸς κατὰ τὸ συμφέρον του, ὅτι Αὐτὸς μόνος γινώσκει τὰ ὅσα οἱ ἄνθρωποι ἤθελαν πράξῃ ἂν ἄλλην κατάστασιν εἶχον· τὰ κρίματα τοῦ Θεοῦ ἄβυσσος πολλή. Πανσόφως λοιπὸν τὰ πάντα κυβερνᾷ ἡ Θεία Του Πρόνοια καὶ μὴν ἀμφιβάλλης, διότι ἁμαρτάνεις· «ὕψηλότερά σου μὴ ζῆτει καὶ βαθύτερά σου μὴ ἐρεύνα», σὲ διδάσκει ἡ Σοφία Σειράχ· ἡ ἀρετὴ μόνη εἶναι ὁ μόνος ἀληθὴς πλοῦτος, ἣν πάντες ἔχειν δυνάμεθα, τὰ δ' ἄλλα πάντα σκύβαλα.

(*) Ταμεῖον 'Ορθοδοξίας, 'Επισκόπου Καμπανίας Θεοφίλου τοῦ ἐξ 'Ιωαννίνων, ἔκδ. ε' ὑπὸ 'Ιωάννου Μουστακοπούλου, ἐν 'Αθήναις 1908, σελ. 143-144.

Ἀγρυπνία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στήν Μονή τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων

ΜΕ τὴν Χάρη τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ ἐπὶ τῇ ἱερᾷ αὐτοῦ Ὑψώσει, ἐγίνε μεγάλη καὶ πανηγυρική Ἀγρυπνία στὸ Γυναικεῖο Μοναστήρι τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, τὴν Κυριακὴ πρὸς Δευτέραν (14.9.2010 ἐκ.ἡμ.).

• **Στὴν ἱερὰ** αὐτὴ πανδασία ἔλαβαν μέρος ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, ὁ Αἰδεσμ. Πρεσβύτερος π. Ἀγγελος Μουρλᾶς, ὁ Ἱεροδιάκονος π. Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ δύο Ὑποδιάκονοι. Ἐκοινώνησε ἅπασα ἡ Ἀδελφότης μετὰ τῆς Ὁσιωτάτης Γεροντίσσης Ταξιαρχίας. Οἱ ψαλμωδίες ἦσαν ὄντως ἀγγελικές. Συμπαρήσαν καὶ συνήχοντο δύο εὐλαβεῖς Μοναχές, ἡ Ἀδελφὴ Παρασκευὴ καὶ ἡ Ἀδελφὴ Μάρθα, οἱ ὁποῖες ἐφιλοξενοῦντο στὸ Μοναστήρι γιὰ ἓνα μῆνα, προκειμένου νὰ μυηθοῦν ὡς Ἀγιογράφοι στὴν ἐλληνικὴ ἀγιογραφία. Εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τὸ νεόδμητο Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Σαγγάης στὴν Ὀδησσὸ τῆς Οὐκρανίας, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ τῆς Ὁσιωτάτης Καθηγουμένης αὐτῶν Γεροντίσσης Ἀλεξάνδρας.

■ **Ὁ Θεοφίλ. Κυπριανός**, τόσο στὴν Ὁμιλία του στὴν Λειτουργία, ὅσο καὶ στὴν Μοναχικὴ Σύναξι, ὑπεγράμμισε ὅτι

σήμερα, στὴν Ἑορτὴ τοῦ Σταυροῦ, ἐορτάζουν κατ' ἐξοχὴν οἱ Μοναχοί. Μοναχὸς σημαίνει Ἑσταυρωμένος Μοναχός. Ἡ κάθοδος ἐκ τοῦ Σταυροῦ, λόγω μικροψυχίας, καταργεῖ τὸ «σκάνδαλο» τῆς Μοναχικῆς Ἀποταγῆς. Ἡ Φιλαντία καὶ ἡ Αὐτοδικαίως ἀναιροῦν τὴν ἐν Χριστῷ Νηπιότητα καὶ προκαλοῦν τὴν ἐγκατάλειψι τῆς θείας Χάριτος. Σύμβολο τῆς ταπεινώσεως, τῆς νηπιότητος καὶ ἀκακίας ἐν Χριστῷ καὶ τῆς σκεπαζούσης Χάριτος τοῦ Σωτῆρος εἶναι τὸ Μοναχικὸν Κουκούλιον. Τόσο ἡ Μοναχικὴ Ζώνη (δερμάτινη), ὅσο καὶ ὁ Ἀνάλαβος (τὸ Πολυσταύρι), μὲ τὸν βαθὺν συμβολισμό τους, παραπέμπουν στὸ Σταυρώσιμο ἦθος τοῦ Μοναχοῦ, στὴν ζωοποιοὶ νέκρωσι, στὴν «τελεία ἀποταγῆς». Ἀλλὰ, ἡ ἐν Χριστῷ Νηπιότης, ἡ Μωρία τοῦ Σταυροῦ, ἡ διὰ Χριστὸν Σαλότης, μᾶς ὀδηγεῖ στὴν βίωσι καὶ διασφάλισι τῆς Ἀποταγῆς μέσω τῆς ὑψίστης ἀρετῆς τοῦ Ἀψήφιστου: τῆς ἄκρας ταπεινώσεως, τῆς ἀνυποληψίας καὶ ἀφάνειας. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς διδάσκουν καὶ προτρέπουν: «Πολιτευσάμεθα πρὸς τὸ Σχῆμα ἡμῶν», «ὀφείλομεν εἰδέναι τί ἐστὶ τὸ Σχῆμα, ὃ λαμβάνομεν, καὶ πρὸς αὐτὸ καταρτίζεῖν ἑαυτοὺς καὶ ἀγωνίζεσθαι κατὰ τοὺς Πατέρας ἡμῶν».

♦ **Ἐν τέλει**, ὁ Θεοφίλ. Κυπριανὸς ἔδωσε ὡς εὐλογία σὲ ὅλες τὶς Μοναχές ἀπὸ ἓνα ἀντίτυπο τῆς ἀνεπισημειωμένης ἐκδόσεως (νέας, ἐμπλουτισμένης καὶ πολυσελίδου, 350 σελίδες) τοῦ ἔργου: «Ἐγκόλπιον Κοινοδιάτου Μοναχοῦ».

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος

ΤΗΝ Τρίτη τὸ ἀπόγευμα, 22.9/5.10.2010, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ στὸ Νοσοκομεῖο τῆς Καλαμάτας ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος σὲ ἡλικία 81 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος τὰ τελευταῖα ἔτη παρέμενε στὴν Ἑλλάδα λόγῳ γήρατος καὶ ἀσθενειῶν.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία του τελέσθηκε τὸ μεσημέρι τῆς ἐπομένης, Τετάρτη, 23.9/6.10.2010, στὸν νεόδομο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας στὸ Ἀσπρόχωμα Καλαμάτας. Ἐλαβαν μέρος κατ' Αὐτὴν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος Ἀγιοκυπριανίτης, οἱ Αἰδεσιμ. π. Ἀπόστολος Καγιόγλου, π. Γεώργιος Γιὰν καὶ π. Χαρίτων Μράζεκ καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτης. Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, οἱ δύο Ἐπίσκοποι ἀνεφέρθησαν ἐνώπιον τοῦ ἐκκλησιασματος ἐν συντομίᾳ στὸν ἐκλιπόντα Ἱεράρχη, μὲ ἰδιαίτερη ἔμφασι στὶς κρυφές του ἀρετὲς καὶ τὴν καλὴ προετοιμασία του, ὥστε νὰ ἔχῃ «τέλη χριστιανὰ» καὶ εἰρηνικά.

Ἡ σορὸς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιερέως μετεφέρθη ἐν συνεχείᾳ στὸ Ἱερὸ Ἑσυχαστήριό του τῆς Παναγίας Γοργοεπηκούου στὸ Πεταλίδι Μεσσηνίας, ὅπου καὶ ἐναπετέθη σὲ τάφο, τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος εἶχε προετοιμάσει ἐντὸς τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσόστομου.

• Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος, κατὰ κόσμον Νικόλαος Ἀλεμάγκος, ἐγεννήθη τὸ 1929 στὸ Πεταλίδι Μεσσηνίας. Ἐγίνε Μοναχὸς στὴν ἡλικία τῶν 14 μόλις ἐτῶν στὴν Σκήτη Παναγουλᾶκη στὴν Καλαμάτα. Μετέβη μετ' ὀλίγων στὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅπου ἀσκήτεψε σὲ Καλύβη στὴν Ἐρημὸν ἄνωθεν τῆς Σκήτης τῆς Ἀγίας Ἀννης ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη ὑπὸ τὴν ὑπακοὴν Γέροντος. Ἐκεῖ, ἔμαθε καὶ τὴν ἀγιογραφία. Κατόπιν, ἐνεγράφη στὴν Ἀθωνιάδα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ στὶς Καρυές τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῶν σπουδῶν του ἐθεωρεῖτο Ἀδελφὸς τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς τοῦ Ἑσφιγμένου.

Τὰ γεγονότα τῆς χιλιετηρίδος τοῦ Ἀγίου Ὁρους τοῦ ἔτους 1963 τὸν ἔφεραν σὲ γνωριμία μὲ τὸν πατριάρχη Ἀθηναγόρα, μὲ πρόσκλησι τοῦ ὁποῖου μετέβη στὴν Πόλιν γιὰ νὰ σπουδάσῃ στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης. Ὅμως, λόγῳ μὴ ἐγγραφῆς του στὴν Σχολὴ ἀπὸ παρακώλυσι τῶν τουρκικῶν

ἀρχῶν, διότι προήρχετο ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ἀναγκάσθηκε νὰ ἐπανέλθῃ στὴν Ἑλλάδα καὶ κατόπιν ἐξετάσεων εἰσηλθε στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς ὁποίας κατέστη πτυχιούχος τὸ 1969 μὲ βαθμὸ «Λίαν Καλῶς».

Ἐνωρίτερα, τὸ 1967, εἶχε χειροτονηθῇ πρεβύτερος καὶ μετὰ τὴν ἀποφοίτησί του μετέβη στὴν Αὐστραλία γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τὸν τότε ἑλληνα ἀρχιεπίσκοπο Ἰεζεκιήλ.

Ἡ δημόσια ἐπίσημη συμπροσευχὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἰεζεκιήλ μὲ τὸν Πάπα τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1970, παρὰ τὴς περὶ τοῦ ἀντιθέτου διαβεβαιώσεως του ἔναντι τοῦ τότε ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Ἀλεμάγκου, τὸν ὠδήγησε στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Κανονικοῦ νόμου τῆς Ἀποτειχίσεως διὰ λόγους Πίστεως, κατόπιν δημοσίας Ὁμολογίας.

Τότε, ἐκλήθη ἀπὸ τὴς Κοινότητες τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, οἱ ὁποῖες εἶχαν διαχωρισθῇ ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ ἐνωρίτερα, ὅπου καὶ ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1971 ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα Σπυρίδωνα Ἐρμογένους τῆς «Αὐτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων Αὐστραλίας» καὶ τὸν ἐπίσκοπο Δημήτριο τῶν «Ἐλευθέρων Σέρβων», τῇ συμπήφῳ γνώμῃ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῶν Λευκωρώσων Σεργίου. Ἐκτοτε, ἐργάσθηκε ὡς ἰδρυτὴς Ναῶν καὶ σχολείων καὶ ὡς διδάσκαλος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν θρησκευτικῶν στὰ παιδιὰ τῶν ἐλλήνων ὁμογενῶν.

Ἡ συνειδητοποίησις ὅμως ἀπὸ μέρους του, μετὰ πάροdon ὀλίγων ἐτῶν, τῆς μὴ ὑγιούς, ἀλλὰ καὶ ἀντικανονικῆς καταστάσεως καὶ θέσεως τῆς «Αὐτοκεφάλου», τὸν ὠδήγησε σὲ ἀπομάκρυνσι ἐξ αὐτῆς καὶ σὲ ἐκκλησιαστικὴ ἀπομόνωσι. Ἐκτοτε, συνέχισε νὰ ὑπηρετῇ πνευματικῶς καὶ ἐπιμορφωτικῶς τὸ ποίμνιο τῶν πνευματικῶν του τέκνων, μὲ ἔδρα τὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων στὸ Σύνδεῦ.

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1993 ἀπετάνθη στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας τῶν Ἐνισταμένων γιὰ ὑπαγωγὴν, καὶ ἡ αἴτησίς του ἔγινε δεκτὴ. Ἐξωνομάσθηκε Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Σύνδεῦ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας, ὠρίσθηκε Συνοδικὸς Ἐξάρχος στὴν Αὐστραλία καὶ ἡ ἐπίσημη ἐνθρόνισίς του ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτη Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸν ἔγινε στὸ Σύνδεῦ τὴν 30.6.1994 ἐκ.ἡμ.

Ὁ Σεβασμ. Σύνδεῦ κ. Χρυσόστομος διακρινόταν γιὰ τὴν εὐγλωττία του καὶ τὴν ἐπιτυχὴ ἐπίδοσί του στὸ θεῖο κήρυγμα, γιὰ τὴν μετριοπάθεια, μελιχιότητα καὶ εὐγένειά του, γιὰ τὸ φιλακόλουθον καὶ τὴν ἀγάπην του στὴν Ἐκκλησίαν. Ἐτρεφε βαθειὰ ἐκτίμησι καὶ εἰλικρινῇ σεβασμὸ στὸ πρόσωπο τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ὡς καὶ μεγάλη ἀγάπην στὴν Ἀγιοκυπριαντικὴ Ἀδελφότητα. Ἀνήγειρε Ναοὺς καὶ Μονᾶς στὴν Αὐστραλία καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ τὸ Μετόχιο τῆς Παναγίας Γοργοεπηκόου σὲ πατρικὸν τοῦ κτῆμα στὸ Πεταλίδι Μεσσηνίας, ὅπου καὶ διέμενε μετὰ τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς ὑγείας του ἕως τῆς κοιμήσεώς του, καὶ ὅπου ἐτάφη. Ἐπίσης, μὲ ἰδικὴ του πρωτοβουλία ξεκίνησε ἡ ἀνέγερσις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Γιάτρισσας στὸ Ἀσπρόχωμα Καλαμάτας.

Τοῦ μακαριστοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιερέως εἶν ἡ μνήμη ἀγήρων καὶ αἰωνία!

• **ΤΟ Σάββατο**, 31.10.2010 ἐκ.ἡμ., ἐτελέσθη κατανυκτικὰ ἡ Θ. Λειτουργία καὶ τὸ Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο τοῦ ἐκλιπόντος Ἀρχιερέως ὑπὸ τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Γοργοεπηκόου στὸ Πεταλίδι τῆς Μεσσηνίας. Ἐλάβαν μέρος οἱ Ἀγιοκυπριανῖται Ἀρχιμανδρίται π. Ἀθανάσιος ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιο καὶ π. Γρηγόριος ἀπὸ τὸν Πύργο Ἠλείας, ὡς καὶ ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἀγγελος Μουρλᾶς. Παρέ-

Συνοδικὸ Περιοδικὸ «Ὁρθόδοξος Ἑνστασις καὶ Μαρτυρία»

Κυκλοφόρησε, χάριτι Θεοῦ, τὸ τρίτο τεῦχος τῆς νέας Περιόδου Γ΄ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων «Ὁρθόδοξος Ἑνστασις καὶ Μαρτυρία», Αὐγούστος 2010.

Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ ἀποτελεῖ ὡς γνωστὸν τὸ ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐκδίδεται πλέον κατὰ διαστήματα.

Τὸ νέο τεῦχος, στὶς 68 σελίδες του, περιλαμβάνει τέσσερις κύριες ἐνότητες καὶ περιέχει ποικιλία σημαντικῶν κειμένων, σχετιζομένων μὲ τὴν ζωὴ, ἔκφρασι, μαρτυρία καὶ ὁμολογία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων.

Προτάσσεται τὸ κείμενο τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, «Ἡ Ἀποτείχιση ἀπὸ τοὺς Οἰκουμενιστὲς ἐπείγουσα ὑπόθεσις προβλεπομένη ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πατέρες».

Ἰδιαιτέρας σημασίας κρίνονται τὰ κείμενα τοῦ τεύχους, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὸν Διάλογο μεταξὺ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων καὶ τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος.

- Τὸ τεῦχος διατίθεται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονή μας καὶ τιμᾶται 3 Εὐρώ.

στοσαν πολλοὶ εὐλαβεῖς τόσο ἀπὸ τὴν Καλαμάτα καὶ τὸ Πεταλίδι, ὅσο καὶ ἀπὸ ἄλλες περιοχές. Ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ἐξεφώνησε σχετικὴ Ὁμιλία καὶ ἐπίσης ἐτέλεσε Τρισάγιο καὶ στὸν Τάφο τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιερέως στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀκαλούθησε τράπεζα ἀγάπης, στὴν ὁποία παρεκάθησαν οἱ προσελθόντες στὸ ἰ. Μνημόσυνο, εὐχηθέντες γιὰ τὴν ἀνάπαυσι τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος.

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς

ΜΕ ΤΗΝ ΧΑΡΙ τῆς Θεόπαιδος Μαριάμ, τὴν 24η Σεπτεμβρίου 2010 ἐκ.ἡμ. ἡμέραν Πέμπτη, πανηγύρισε ἡ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, μὲ τὴν συμμετοχὴ ἀρκετῶν εὐλαβῶν θεοτοκοφίλων ἑορταστῶν, οἱ ὅποιοι ἐκοινώνησαν σχεδὸν ἅπαντες τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Εὐπραξία μὲ τὴν φιλόκαλὴ Συνοδίᾳ τῆς εἶχαν προετοιμάσει τὰ πάντα, ὥστε νὰ ἀποδοθῇ ἡ πρέπουσα τιμὴ στὴν Θεομήτορα, τῆς Ὁποίας ἡ Σύναξις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Μυρτιδιωτίσσης τελεῖται σαράντα ἀκριβῶς ἡμέρες ἀπὸ τῆς Πανσέπτου Κοιμήσεώς Της, ὅτε καὶ ἀπεκαλύφθη σὲ ἕναν ἀπλὸ βοσκὸ στὴν μυροδόλο νῆσο τῶν Κυθήρων τὸν 14^ο αἰῶνα.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενες ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη τῆς πλησιοχώρου Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων Γερόντισσα Ταξιαρχία μὲ ἀρκετὲς Μοναχές, οἱ ὁποῖες καὶ ἔψαλαν ὅπως πάντοτε κατανυκτικὰ καὶ ἐμπνευσμένα.

Τῆς Ἱερᾶς Πανηγύρεως προΐστατο ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν συμπρεσβύτερο αὐτοῦ Αἰδεσιμ. π. Σωτήριο Γιούλη καὶ τοὺς Ἀγιοκυπριανίτας Ἱεροδιάκονον Ἰωσήφ καὶ Ὑποδιάκονον Γέροντα Ἀντώνιον.

♦ Στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἡ Ἀχραντος Θεοτόκος ἐπεφύλαξε μίᾳ ἰδιαίτερῃ εὐλογία καὶ χαρὰ στοὺς πανηγυριστάς: ἡ Δόκιμος Μοναχὴ τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς Βαρβάρα (Ἀδαμοπούλου, τοῦ Παύλου καὶ τῆς Πασχαλιᾶς, ἡλικίας περίπου 32 ἐτῶν), ἔλαβε τὴν πρώτη Κουρὰ μὲ τὸ ὄνομα Μυρτιδιώτισσα! Ἡ συγκίνησις γιὰ τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι εὐλογος καὶ γιὰ ἄλλους λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι ἡ τρίτη θυγατέρα τῆς εὐλαβοῦς

Οἰκογενείας Ἀδαμοπούλου, ἡ ὁποία ἀφιερώνεται στὸν Ἁγαπημένο Νυμφίο μας Χριστό. Οἱ δύο πρῶτες, οἱ Μεγαλόσχημες ἤδη Μοναχές Ξένη καὶ Εὐπραξία, ἀνήκουν στὴν Ἀδελφότητα τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, ὑποτασσόμενες στὴν κατὰ σάρκα θεία τους ἐκ μητρὸς Γερόντισσαν Ταξιαρχίαν. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!

• Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσαν Λιτανεῖαν περίξ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς καὶ πρὸ τοῦ μνήματος Αὐτῆς ἀνεπέμφθη ἐπιμνημόσυνοι δέησις ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ἀειμνήστου Κτητορίσσης καὶ πρώτης Καθηγουμένης Γερ. Εὐγενίας († 2001).

■ Ἦταν πράγματι μίᾳ σεμνῇ καὶ οἰκοδομητικῇ Πανήγυρις, Ὡδὴ στὴν Ὑπερευλογημένη Θεοτόκο, εὐκαιρία δὲ ἀρίστη προσευχῆς γιὰ τὴν δεινῶς δοκιμαζομένη Πατρίδα μας καὶ ὅλο τὸν Κόσμο.

Ἡ Ἐτήσιος τῆς Ἱερᾶς Μητρο τῶν Ἀγίων Κυπρι

ΤΗΝ Παρασκευή, 2/15.10.2010, ἐπανηγύ-
ρισε γιὰ ἄλλη μία φορά, Θεοῦ δοθηεῖα, ἡ
Ἱερὰ Μητροπολιτικὴ Μονὴ τῶν Ἀγίων Κυ-
πριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, μὲ τὴν
συμμετοχὴ, ὅπως πάνποτε, μεγάλου πλήθους
εὐσεβῶν προσκυνητῶν τῶν Θαυματουργῶν
Ἀγίων Προστατῶν Αὐτῆς Κυπριανοῦ καὶ
Ἰουστίνης.

Ἡ Πανήγυρις συνεκέντρωσε Κληρικοὺς καὶ
λαϊκοὺς ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀπὸ
διάφορες περιοχὲς τῆς Πατρίδος μας, ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου, ὅπου ὑπάρχουν
Ἐπισκοπὲς καὶ Ἱεραποστολὲς τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ἢ ἐδρεύουν Ἀδελ-
φές Ἐκκλησίες Αὐτῆς.

• Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς, ἐτελέσθη ὑπὸ
τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλή-
μεντος ὁ καθιερωμένος Ἀγιασμός διὰ τῶν
Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ ἐτέθησαν
εἰς προσκύνῃν τὰ ἱερὰ Λείψανα τῶν ἐορτα-
ζομένων Ἀγίων.

Ἀργότερα, στὶς 19:00', ἐτελέσθη μὲ πνευ-
ματικὴ μεγαλοπρέπεια ὁ Μέγας Ἑσπερινός,
στὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησε ὁ Θεοφίλ. Ἐπί-
σκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς
Πρόεδρος, μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου
Τριᾶδίτσα κ. Φωτίου, τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας
τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Βουλγαρίᾳ, ὡς
καὶ τῶν ἐξῆς Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῶν Ἐνισταμένων: Σεβασμ. Ἐπισκόπου Νόρα
κ. Μιχαὴλ ἀπὸ τὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας,
Σεβασμ. Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανοῦ ἀπὸ
τὴν Πιστόια τῆς Ἰταλίας, Θεοφίλ. Ἐπισκόπων
Πλοεστίου κ. Ἀντωνίου καὶ Γαλαξίου κ. Διο-
νυσίου ἀπὸ τὴν Ρουμανία, ὡς ἀντιπροσώπων
τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου κ.
Βλασίου, καὶ τῶν Θεοφίλ. Ἐπισκόπων Χριστι-
ανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Φωτικῆς κ. Αὐ-

Πανήγυρις πολιτικῆς Μονῆς αὐτοῦ καὶ Ἰουστίνης

ξεντίου ἀπὸ τὴν Ἔтна τῆς Καλιφορνίας τῶν
Η.Π.Α., Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου
κ. Κλήμεντος.

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος,
Πρωθιεράρχης τῆς Ἀδελφῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., δὲν
ἠδυνήθη νὰ προσέλθῃ, παρὰ τὴν θέλησί του, ἐξ
αἰτίας μὴ ἐγκαίρου ἐκδόσεως τῆς ἀπαιτουμένης
βίβας, ἀλλὰ ἀπέστειλε ἐόρτιες εὐχές, οἱ δὲ Ἀρχι-
ερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας Ἔтна κ. Χρυσό-
στομος, Ἀλάνιας κ. Γεώργιος καὶ Μακαριου-
πόλεως κ. Ἰωάννης δὲν προσῆλθαν γιὰ λόγους
υἱαίας.

Παρέστησαν ἐπίσης πολλοὶ Κληρικοί, προ-
ερχόμενοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν χώρα μας, καὶ ἀπὸ
τὴν Ρουμανία, Βουλγαρία, Σουηδία, Ἰταλία,
Ρωσία καὶ Η.Π.Α., Μοναχοί, Μοναχὲς καὶ
πλήθη εὐλαδῶν.

Ἐόρτια Ὁμιλία στὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ
ἐξεφώνησε ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος,
ὑπενθυμίσας τὰ τῆς θαυμαστῆς ιδρύσεως καὶ
κατὰ Θεὸν πορείας τῆς ἐορταζοῦσης Ἱερᾶς
Μονῆς.

• Τὸ πρωτὶ τῆς Παρασκευῆς, στὴν πανηγυρικὴ
Θεία Λειτουργία, προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπί-
σκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς
τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας
κ. Κυπριανοῦ, ἐλειτούργησαν ἐπίσης οἱ προανα-
φερθέντες ἑννέα Ἀρχιερεῖς, ἔλαβαν δὲ μέρος
δεκάδες Ἱερεῖς, τρεῖς Διάκονοι καὶ πολλοὶ Ὑπο-
διάκονοι.

Μεταξὺ τῶν ἀναριθμήτων πιστῶν, συμ-
περιλαμβάνοντο ἀντιπροσωπεῖες ἀπὸ τὶς Ἱερὰς
Μονές, Ἐνορίες καὶ Κοινότητές μας Ἑλλάδος
καὶ ἐξωτερικοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Θεο-
φιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐξεφώνησε τὸν πανη-
γυρικό τῆς μεγάλης αὐτῆς ἡμέρας.

Μετά την Ἀπόλυσι τῆς πανηγυρικής πολυ-αρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, στήν ὁποίαν ἔψαλε ἐντυπωσιακῶς, ὅπως καί στὸν Μέγα Ἑσπερινό, ὁ Χορὸς τῶν Ἀγιοκυπριανιτῶν, ὁ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος κ. Κυπριανὸς ἀπηύθυνε σύντομο ἐόρτιο Χαιρετισμὸς, ὁ δὲ Θεοφιλ. Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος εὐχαρίστησε ὀνομαστικῶς τοὺς παρόντας ἐπισήμους:

τὸν Δήμαρχο Φυλῆς κ. Δημήτριο Μπουραῖμη, τὴν Δήμαρχο Ζεφυρίου κ. Φωτεινὴ Γιαννοπούλου, τὴν Ἀντινομάρχη Δυτ. Ἀττικῆς κυρία Σταυρούλα Δήμου, τὸν Ἀντινομάρχη Ἀν. Ἀττικῆς κ. Χάρη Δαμάσκο, τὸν Πρόεδρο τοῦ Δημ. Συμβουλίου Φυλῆς κ. Ἀριστείδη Μπρέμπο, τοὺς Δημ. Συμβούλους Φυλῆς κ.κ. Ἀναστάσιο Ἀραμπατζίδη, Κων/νο Κατοῖλα καὶ Βασίλειο Γκόλτσιο, ὡς καὶ ὑποψηφίους Δημάρχους καὶ Δημοτικούς Συμβούλους καὶ ἐκπροσώπους τοπικῶν φορέων.

Ὁ καλὸς καιρὸς, πραγματικὴ θεία εὐλογία, ἐπέτρεψε νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ καθιερωμένη Λιτανεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος καὶ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων, σὲ ἀτμόσφαιρα κατανύξεως καὶ πνευματικῆς χαρᾶς.

Παρετέθησαν κεράσματα στὸ μεγάλο Ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς, ὅπου ἀπηύθυναν ἐόρτιους χαιρετισμοὺς ὁ ἑλληνομαθὴς Σεβασμ. Τριάδισσα κ. Φώτιος ἐκ Σόφιας Βουλγαρίας, ὁ Θεοφιλ. Πλοεστίου κ. Ἀντώνιος ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπροσωπίας τῶν Ρουμάνων Ἀδελφῶν καὶ ὁ Θεοφιλ. Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος ἀπὸ τῆς Η.Π.Α.

Στὴν δὲ ἐπακολουθήσασα Τράπεζα, ἐόρτιο καὶ ἐνθουσιώδη χαιρετισμὸς ἐν κατακλειδί ἀπηύθυνε ὁ Νομικὸς μας Σύμβουλος κ. Θεόδωρος Θεοδωρόπουλος.

• Δόξα καὶ εὐχαριστία ἀναπέμπεται στὸν Ἅγιο Τριαδικὸ Θεό, γιὰ τὴν μεγάλῃ δωρεὰ τῆς εὐλογημένης Πανηγύρεως τῶν Θαυματουργῶν Ἀγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ γεγονός πνευματικῆς καὶ διορθοδόξου σημασίας, ἀλλὰ καὶ Ἀντιοικουμενιστικῆς Μαρτυρίας.

Ἡ τακτικὴ ἐτήσιος Συνεδρίασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ΛΖ'/4-5.10.2010 ἐκ.ἡμ.

Α. ΚΑΤΑ τὸ διήμερον 4-5ης Ὀκτωβρίου 2010 ἐκ.ἡμ., Κυριακὴ-Δευτέρα, κατόπιν ἐπισήμου προσκλήσεως (Ἐπιστολὴ ὑπ' ἀριθ. συνοδ. πρωτ. 578/11.8.2010 ἐκ.ἡμ.), συνῆλθεν εἰς τὴν τακτικὴν ἐτήσιον Συνεδρίασιν ΛΖ' Αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.

α. Τὴν Κυριακὴν 4ην Ὀκτωβρίου, περὶ ὥραν 17:00', εἰς τὴν Αἴθουσαν Συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς, ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὠρεῶν, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, κ. Κυπριανοῦ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ ἐπὶ τῇ Ἐνάρξει τῆς Νέας Συνοδικῆς Περιόδου, συμπροσευχομένων τῶν Συνοδικῶν Μελῶν.

β. Μετὰ τὸν Ἀγιασμόν, ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱεραρχίας, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέσχον οἱ Σεβασμ. Ἐπίσκοποι Νόρα κ. Μιχαὴλ καὶ Λούννης κ. Σιλουανὸς καὶ οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανοπούλεως κ. Χρυσόστομος, Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, Γραμματεὺς, τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἑτνα κ. Χρυσόστομου συμμετέχοντος τηλεπικοινωνιακῶς, ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασις τῆς υἱείας του δὲν τοῦ ἐπέτρεπε τὴν αὐτοπρόσωπον παρουσίαν.

γ. Ἀπουσίαζον ἡτιολογημένως ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κ. Γεώργιος καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μακαριονόλεως κ. Ἰωάννης.

δ. Παρίσταντο, τελοῦντες χρέη διερμηνέως, ὁ Ἀρχιμ. π. Γλυκέριος καὶ ὁ Ἱερομ. π. Ἰωάννης Ἀγιοκυπριανῖται.

ε. Τὴν ἐπομένην, Δευτέραν 5ην Ὀκτωβρίου, συνεχίσθησαν εἰς δύο φάσεις αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ τὴν τέλεισιν τῆς Θείας Λειτουργίας, ὡς καὶ Τρισαγίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν προκεκοιμημένων Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῇ τάξει Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος.

στ. Διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ἅπαντες οἱ Ἀρχιερεῖς, παρὰ τὸ βάρος τοῦ εὐρυτάτου θεματολογίου καὶ τὸν κόπον τῶν τριῶν Συνεδριάσεων, ἐβίωσαν τὸ θαῦμα τοῦ Συνοδικοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκίασιν τοῦ θείου Παρακλήτου, τὸ μυστήριον τῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως τῶν προσώπων, ἐν ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ καὶ ἀγάπῃ.

ζ. Ἐπεσημάνθη, ἐν εὐχαριστίᾳ καὶ δοξολογίᾳ πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἡ ΛΖ' σύγκλησις αὕτη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων πραγματοποιεῖται εἴκοσι πέντε (25) ἔτη ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως Αὐτῆς ἐν ἔτει 1985φ, τοιοιτοτρόπως δὲ ἡ Συνεδρίασις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἱστορικῆς σημασίας.

Β. ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ἀπασχόλησαν τὰ ἐξῆς δέκα (10) Θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως:

1) Ἀναδρομὴ πεπραγμένων παρελθούσης Περιόδου Γ' (2009-2010) τῆς ΔΙΣ., 2)

Καταστατικά Ἀρχαὶ Ἱερᾶς Συνόδου, **3)** Κανονισμὸς Λειτουργίας ΔΙΣ, **4)** Ἀνανέωσις ΔΙΣ, **5)** Καταστατικά Ἀρχαὶ Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Λούνης Ἰταλίας, **6)** Καταστατικά Ἀρχαὶ τῆς ἐν Αὐστραλίας Ἐξαρχίας, **7)** Πεπραγμένα διαπομαινόντων Ἐπισκόπων, **8)** Προτεινόμενον Κείμενον Κοινῆς Διακηρύξεως μετὰ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν Ἐκκλησιῶν, **9)** Ἐκκρεμοῦντα θέματα ἐκ τῆς προηγουμένης Συνεδριάσεως (Ἐσχατολογικαὶ Ἀνησυχίαι, Τὸ χρῶμα τῶν Ἀμφίων κατὰ τὰς Ἑορτάς), **10)** Ἐπιστολὴ Ποιμαντικὴ πρὸς τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα τῶν Ἐνισταμένων.

• Προσέτεθη ἐκτάκτως καὶ ἓνα ἀκόμη *Θέμα*, τὸ ἐνδέκατον, ἥτοι: *Ἡ Ἐπισκοπὴ Σύνδεῖ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας - Τὸ μέλλον Αὐτῆς μετὰ τὴν πρόσφατον κοίμησιν τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου Σεβασμ. Χρυσοστόμου (Ἀλεμάγκου).*

Γ. ΕΠΙ τοῦ πρώτου *Θέματος*, ὁ Θεοφίλ. Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος ἐνημέρωσε τὴν Ἱεραρχίαν ἐπὶ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων δραστηριοτήτων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν *Περίοδον Γ'* τῶν ἐργασιῶν Αὐτῆς (Ὀκτ. 2009 - Σεπτ. 2010).

α. Ἐπραγματοποιήθησαν δέκα ἕξ Συνεδριάσεις (*Α' -ΙΣΤ', Πρακτικὰ περίπου 80 σελίδες*), βάσει δὲ τοῦ τρισσοῦ Ἀξιώματος τοῦ Κυρίου μας, τοῦ Ὁποίου φορεὺς καὶ ἐκφραστὴς εἶναι ἕκαστος Ἀρχιερεὺς, ἐδόθη μεγάλη ἔμφασις εἰς τὸ Λειτουργικόν-Λατρευτικὸν ἔργον, εἰς τὸ Προφητικόν-Κατηχητικόν, ὡς καὶ εἰς τὸ Διοικητικόν-Ὀργανωτικόν.

β. Ἐκαλλιεργήθησαν βαθύτερον αἱ Διορθόδοξοι Σχέσεις μετὰ τῶν Ρώσων, Ρουμάνων καὶ Βουλγάρων Ἀδελφῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, προωθήθησαν αἱ Ἱεραποστολικαὶ Ἐπισκέψεις, ἐνισχύθησαν αἱ Ἐπισκοπαὶ μας εἰς τὸ Ἐξωτερικόν μὲ ἐιδικὰς ἀποστολάς.

γ. Ἀνεπτύχθη ἰδιαίτερος ἡ Φιλανθρωπία καὶ ἡ Κοινωνικὴ Προσφορὰ, μέσῳ μάλιστα τοῦ εἰδικοῦ φορέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ἥτοι τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἁγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» (2004 ἐ.), σχετικὴ δὲ Ἔκθεσις μὲ πλήρη στατιστικὰ στοιχεῖα κατετέθη ἐν Συνόδῳ.

δ. Ἐδόθη νέα ὥθησις εἰς τὸν ἐκδοτικὸν τομέα, ἐπανακυκλοφορήσαντος τοῦ Συνοδικοῦ ἡμῶν Περιοδικοῦ «Ὁρθόδοξος Ἐνστάσις καὶ Μαρτυρία» καὶ ἔχει ἐτοιμασθῇ πρὸς ἔκδοσιν ἡ «Τάξις ἐπὶ τῇ προσελεύσει ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου».

Δ. ΕΠΙ τοῦ δευτέρου *Θέματος*, ἐνεκρίθη παμψηφεὶ τὸ δωδεκασέλιδον Κείμενον: «Καταστατικά Ἀρχαὶ» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

α. Τὸ θεμελιῶδες αὐτὸ Συνοδικὸν Κείμενον διαρθρώνεται ὡς ἑξῆς: *Εἰσαγωγὴ* (Ἀρθρα 1-5), *Ὅρος Α' - Σύστασις, Ἔδρα, Σκοπὸς* (Ἀρθρα 1-9), *Ὅρος Β' - Συγκρότησις Ἱερᾶς Συνόδου* (Ἀρθρα 1-9), *Ὅρος Γ' - Συνεδρίαὶ Ἱερᾶς Συνόδου* (Ἀρθρα 1-21), *Ὅρος Δ' - Ὁ Μητροπολίτης καὶ Πρόεδρος* (Ἀρθρα 1-7), *Ὅρος Ε' - Διοικητικὴ Διάρθρωσις* (Ἀρθρα 1-13), *Ὅρος ΣΤ' - Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολὴ* (Ἀρθρα 1-2), *Ὅρος Ζ' - Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ* (Ἀρθρα 1-8), *Ὅρος Η' - Κανονικὰ Παραπτώματα* (Ἀρθρα 1-9), *Ὅρος Θ' - Γενικαὶ Διατάξεις* (Ἀρθρα 1-11).

β. Τὸ Κείμενον τῶν «Καταστατικῶν Ἀρχῶν», μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν προταθέντων βελτιώσεων, θὰ δημοσιευθῇ.

Ε. ΕΠΙ τοῦ τρίτου *Θέματος*, ἐνεκρίθη ἐπίσης παμψηφεὶ τὸ πεντασέλιδον Κείμενον: «Κανονισμὸς Λειτουργίας τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου» τῶν Ἐνισταμένων.

α. Τὸ σημαντικὸν αὐτὸ Κείμενον περιέχει τὰ ἑξῆς: *Α'. Εἰσαγωγικά* (Ἀρθρα 1-3), *Β'. Συγκρότησις* (Ἀρθρα 1-4), *Γ'. Τόπος καὶ χρόνος Συνεδριῶν* (Ἀρθρα 1-7), *Δ'. Λειτουργία* (Ἀρθρα 1-8), *Ε'. Πρακτικά* (Ἀρθρα 1-5), *ΣΤ'. Γραμματεῖς* (Ἀρθρα 1-3), *Ζ'. Ἀκροτελεύτια* (Ἀρθρα 1-7).

β. Ὁ «Κανονισμὸς Λειτουργίας τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου» ἐπίσης θὰ δημοσιευθῇ.

ΣΤ. ΕΠΙ τοῦ τετάρτου *Θέματος*, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως, ὅπως καὶ κατὰ τὴν *Συνοδικὴν Περίοδον Δ'* (Ὀκτ. 2010 - Σεπτ. 2011) συνεχίσουν τὴν Διακονίαν αὐτῶν τὰ αὐτὰ Μέλη, ἥτοι οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς (Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος), Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης (Γραμματεὺς).

Ζ. ΕΠΙ τοῦ πέμπτου *Θέματος*, ἐνεκρίθη παμψηφεί τὸ Κείμενον: «Καταστατικὸν τῆς Ἐπισκοπῆς Λούνης καὶ τῆς Ἐξαρχίας ἐν Ἰταλίᾳ».

α. Ἐπὶ τοῦ ἐκτενεστάτου αὐτοῦ καὶ σημαντικοῦ Κειμένου, τὸ ὁποῖον εἶχε μεταφρασθῇ πρὸς μελέτην, ἔγιναν παρατηρήσεις τινὲς πρὸς βελτίωσιν.

β. Πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ «Καταστατικοῦ», θὰ γνωστοποιηθοῦν εἰς τὴν ΔΙΣ αἱ βελτιώσεις.

Η. ΕΠΙ τοῦ ἔκτου *Θέματος*, ἐτέθη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὑπ' ὄψιν τῆς Ἱεραρχίας σχέδιον *Καταστατικῶν Ἀρχῶν* τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Ἐξαρχίας μας.

α. Τὸ σχέδιον αὐτό, ἐφ' ὅσον λάβει τὴν τελικὴν του μορφήν, θὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἐξαρχίας.

β. Τοιοιτοτρόπως, τὸ ἔργον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας εἰς Αὐστραλίαν θὰ τελῇται εἰς τὸ ἐξῆς ἐντὸς τοῦ νομικοῦ πλαισίου τῆς χώρας.

Θ. ΕΠΙ τοῦ ἑβδόμου *Θέματος*, ἥτοι τῶν «Πεπραγμένων τῶν Διαποιμαινόντων Ἐπισκόπων», ἔλαβαν τὸν λόγον ἕξ συνολικῶς Ἀρχιερεῖς.

α. Ὁ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος ἀνεφέρθη εἰς τὰς Κοινότητας ἡμῶν ἐν Σουηδία (βάσει γραπτῆς Ἐκθέσεως τοῦ Αἰδεσμ. π. Ἀνδρέου Ὁκερστρομ) καὶ Γεωργία.

β. Ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης περιέγραψε τὴν κατάστασιν τῶν Κοινοτήτων μας ἐν Αὐστραλίᾳ, Νέα Ζηλανδία, Σινγκαπούρη-Μαλαισία, Ἀγγλία, Νοτίῳ Ὁσσετία, Κονγκό, Κονγκό-Μπραζαβίλ, Κενύα, ὡς καὶ τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς Αἴτην, ἱεραποστολικὴν περιοχὴν τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς.

γ. Ὁ Θεοφιλ. Φωτικῆς καὶ οἱ Σεβασμ. Λούνης καὶ Νόρα ὠμίλησαν διὰ τὰ προβλήματα, τὰς δραστηριότητας καὶ προοπτικὰς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας ἔργου εἰς Ἠνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδᾶ, Ἰταλίαν καὶ Σαρδίเนียน.

δ. Τέλος, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἀνεφέρθη ἐν συντομίᾳ εἰς τὰς μικρὰς Κοινότητάς μας εἰς Τσεχίαν καὶ Σλοβακίαν, ὡς καὶ τὰς προοπτικὰς *ἀνοιγμάτων* μας εἰς Πολωνίαν.

Ι. ΕΠΙ τοῦ ὀγδόου *Θέματος*, ἥτοι τῆς συντάξεως «Κειμένου Κοινῆς Διακηρύξεως» μετὰ τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ προώθησις αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχον προσέλθει, ἐνῶ ἀνεμένοντο, οἱ Πρόεδροι τῶν Ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων ἐκ Ρουμανίας καὶ Ρωσικῆς Διασπορᾶς, παρὰ τὴν θέλησίν των.

• Ἐν τούτοις, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως ὅπως προετοιμασθῇ τὸ ἔδαφος πρὸς μίαν τοιαύτην προοπτικὴν, πρὸς διασφάλισιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἐνότητος ἡμῶν μετὰ τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

ΙΑ. ΕΠΙ τοῦ ἐνάτου *Θέματος*, ἥτοι τῶν δύο ἐκκρεμούντων ἐργασιῶν ἐκ τῆς προηγουμένης *Συνεδριάσεως ΛΣΤ'*, ἐδόθη ἰδιαίτερα προσοχὴ εἰς τὴν ἀφορῶσαν τὰς λεγομένας *Ἐσχατολογικὰς Ἀνησυχίας*.

α. Ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως, ὅπως ἐν πρώτοις δημοσιευθῇ σχετικὴ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος πρὸς τὸ Ποίμνιόν μας, τῆς ὁποίας τὸ ὑπάρχον ἤδη τελικὸν σχέδιον θὰ μελετηθῇ ἐπισταμένως καὶ ἐφ' ὅσον ἐγκριθῇ, θὰ δοθῇ εἰς τὴν δημοσιότητα.

β. Ἐν συνεχείᾳ, πρὸς τεκμηρίωσιν θεολογικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον ταύτην, θὰ δημοσιευθοῦν σταδιακῶς τρεῖς σχετικαὶ ἐμπεριστατωμένα *Μελέται*.

70 χρόνια μετά...*

ΧΡΟΝΙΑ τώρα, κάθε πού μπαίνει ὁ Ὀκτώβρης, στοχάζομαι τί νὰ σημαίνει ἀλήθεια ἐκεῖνο τὸ θαῦμα τοῦ ἔθνους μας γιὰ τὶς ἐπερχόμενες γενιές. Τί θαύματο κληροδότησε σὰν παρακαταθήκη σ' ὅλους ἐμᾶς 70 χρόνια μετά;

Ἐλάχιστοι οἱ ἐπιζῶντες σήμερα ἥρωες τῆς γενιᾶς ἐκείνης. Τὰ χρόνια αὐλάκωσαν βαθιὰ τὰ πρόσωπά τους! Κύρτωσαν τὸ ρωμαλέο νεανικὸ παράστημά τους, χωρὶς ὥστόσο καὶ νὰ ξεθωριάσουν τὶς μνήμες καὶ τὶς ἐμπειρίες τῆς ἐποποιΐας πού γέννησαν καὶ ἔζησαν. Στὰ γερμένα θολὰ τους μάτια σπιθίζει κάθε τέτοια ἐποχὴ ἢ ἔξαρση τοῦ τότε. Νιώθω τὸ δῆμμα τους νὰ βουτᾷ νοσταλγικὰ στὶς μεγάλες ὥρες

ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Τὴ μνήμη τους νὰ ἀνασκαλεῦει περιστατικὰ καὶ νὰ ἐξιστορεῖ διηγήσεις. Ὑπέροχες περιγραφές τοῦ τότε. Συγκινητικὲς διηγήσεις γιὰ περασμένα μεγαλεῖα πού διηγώντας τα, δὲν ξέρουν νομίζω οὔτε ἐκεῖνοι, οὔτε κι ἐμεῖς γιατί πρέπει ἀλήθεια νὰ κλαῖμε. Γιὰ τὸ μεγάλο θαῦμα τῆς γενιᾶς τους ἢ γιὰ τὴν ἀνακόλουθη ἀσυνέχεια τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Πολλὰ ἄλλαξαν μέσα σὲ 70 χρόνια!

Μέχρι καὶ οἱ κλιματολογικὲς συνθήκες μετέτρεψαν τὸν παγερὸ χιονισμένο Ὀκτώβρη πού γέμιζε μὲ κρουπαγήματα τοὺς ἥρωες τῆς Πίνδου, στὸ μήνα πού σοῦ προσφέρει τὶς τελευταῖες εὐκαιρίες τῆς

ΙΒ. ΕΠΙ τοῦ δεκάτου *Θέματος*, ἥτοι μιᾶς «Ἐπιστολῆς Ποιμαντικῆς πρὸς τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα τῶν Ἐνισταμένων», ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς, ὑπαρχούσης ἐν σχεδίῳ.

α. Ἡ Ἐπιστολὴ αὐτὴ κρίνεται ἀναγκαίᾳ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἴκοσι πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου.

β. Ἡ ἐπέτειος αὐτὴ συμπίπτει μὲ τὴν παγκόσμιον οἰκονομικὴν καὶ γενικώτερον κοινωνικὴν κρίσιν, μὲ τὰς λεγομένας *Ἑσχατολογικὰς Ἀνησυχίας*, μὲ τὴν συμπλήρωσιν ἑννεήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λεγομένης *Οἰκουμενικῆς Κινήσεως*, ὡς καὶ μὲ τὴν λυπηρὰν πολυ-διαίρεσιν τῶν *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ Πατρὸς Ἡμερολογίου.

ΙΓ. ΕΠΙ τοῦ ἑνδεκάτου καὶ τελευταίου *Θέματος*, ἥτοι τῆς Ἐπισκοπῆς μας ἐν Αὐστραλίᾳ, μετὰ τὴν κοίμησιν ἐσχάτως τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου Σεβασμ. Χρυσοστόμου (Ἀλεμάγκου), ἀπεφασίσθησαν παμψηφεὶ τὰ ἑξῆς:

α. Ἡ Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Σύδνεϋ πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὴν ὑπαρξίν Αὐτῆς, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐμφανὴς ἡ ἀνάπτυξις Αὐτῆς, μάλιστα κατὰ τὸ τελευταῖον χρονικὸν διάστημα, ἐπικεῖται δὲ καὶ ἡ νομικὴ ἀναγνώρισις Αὐτῆς.

β. Ἄχρι ἐξευρέσεως καταλλήλου προσώπου πρὸς ἀνάδειξιν εἰς τὴν Καθέδραν Αὐτῆς, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ψηφίζεται ὡς Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Σύδνεϋ.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

† Ὁ Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης

τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου 2010 ἐκ.ἡμ.

† Ἀγίου Μεγ/ρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου

χαρᾶς ἑνὸς παρατεταμένου πλέον καλοκαιριοῦ. Ἡ ἐθνικὴ ἀργία τῆς θυσίας καὶ τῆς προσφορᾶς τοὺς ἀποτιμᾶται περισσότερο ἢ νύχαι καὶ πέσει Παρασκευὴ ἢ Δευτέρα, χαρίζοντάς μας ἓνα τριήμερο φυγῆς ἀπ' τὴ σύγχρονη πραγματικότητα.

Οἱ παρελάσεις στὴ μνήμη τοὺς πολέμηθηκαν καὶ ὑποβιβάζονται συστηματικὰ ὡς μιλιταριστικὲς ἐκδηλώσεις χωρὶς κανένα νόημα.

Τὰ ἐγγόνια καὶ τὰ δισέγγονα τῶν ἡρώων ποὺ πέθαιναν γιὰ τὰ μεγάλα ἰδανικά τῆς φυλῆς μας δὲν γνωρίζουν σχεδὸν τίποτα γιὰ τὴ θυσία καὶ τὸ πνεῦμα τῶν παπποῦδων τους.

Οἱ ἐπετειακοὶ λόγοι ποὺ κάποτε διακόπτονταν ἀπὸ ἓναν κόμπο εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμάσια συγκίνησης ποὺ ἐπινγε τὸν λαμό, ἔγιναν «ξύλινοι», θερμπαλιστικοί, ποὺ δὲν ἀγγίζουν οὔτε αὐτοὺς ποὺ τοὺς ἐκφωνοῦν.

Ὅχι! Δὲν εἶναι πεσιμιστικὴ καὶ ἀπογοητευτικὴ ἡ ματιά μας ποὺ διαγράφει ἰσοπεδωτικὰ τὰ πάντα.

Εἶναι ὁ ρεαλισμὸς καὶ ἡ κατάθεση τῆς ἀλήθειας ποὺ μᾶς πονάει, καὶ θέλουμε νὰ τὴν ἀπωθήσουμε σὰν ψέμα καὶ ὑπερβολή.

Ὅμως, οὔτε νὰ ἐθελουφλοῦμε ὠφελεῖ, οὔτε ὅμως καὶ νὰ παραδοθῶμε σὲ μελαγχολία δοηθᾶ.

Χρεάζεται αὐτοκριτικὴ. Βαθὺς στοχασμός. Πῶς φθάσαμε ἕως ἐδῶ; Καὶ ταυτόχρονα ριζικὴ ἐπιστροφή στὰ ἰδανικά καὶ τὶς ἀξίες ποὺ πτέρωσαν τὴ γενιά τοῦ '40, χαρίζοντάς τους τὴ δυνατότητα νὰ ἐπιτελέσουν πράξεις ἀξεπέραστες.

* * *

«Οἱ βάρβαροι δὲ θὰ εἰσβάλουν πλέον ἀπὸ τὰ σύνορα. Θὰ μποῦν ἀπὸ τὴν τηλεόραση στὰ παιδικὰ δωμάτια»¹, ἔγραφε πρὶν ἀπὸ 25 περίπου χρόνια κάποιος ποιητής. Καὶ μπῆκαν. Εἰσέβαλαν καὶ

ἄλωσαν τὶς ψυχές, τὰ ἰδανικά καὶ τὰ πιστεύω τῶν παιδιῶν. Τῶν παιδιῶν ποὺ ἔγιναν κατόπιν ἄνδρες καὶ πῆραν στὰ χέρια τοὺς τὰ σκῆπτρα τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς διαχείρισης τῶν κοινῶν, ὄντας ἁλωμένοι. Ξεκομμένοι ἀπ' τὸ ἱστορικὸ παρελθόν τους, ἀπ' τὰ ἰδανικά καὶ τὴν πίστη τῶν προγενεστέρων τους. Ἡ γενιά μας! Ὑπέμετρα ἐγωπαθῆς. Ξεχύθηκε ἀλόγιστα στὸ κυνήγι τοῦ ἄκρατου εὐδαιμονισμοῦ, μετατρέποντας μὲ τὸ παράδειγμά της καὶ μὲ τὸ δῆθεν ὄραμά της ἓναν ὁλόκληρο λαὸ σὲ ἄψυχη μάζα ὑλικῶν διεκδικήσεων.

Πρότυπό της κενοὶ ἀστέρες τῆς δημοσίας ζωῆς μὲ σκανδαλώδη βίο καὶ ἐφήμερη δόξα.

Ὅραμά της, ἡ «αὐξηση τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος» ποὺ ἐξασφαλίζει τὴ μόνη ἡδονὴ τῆς κατανάλωσης καὶ τῆς ἀπόκτησης μόνο ὑλικῶν ἀγαθῶν. Ἐπιδιώξῃ της τὸ «φάγωμεν, πίωμεν» σὰν μιὰ ἐνστικτώδης προσπάθεια νὰ καλυφθεῖ τὸ ἐσωτερικὸ κενό της.

Ἐμβλημα τῆς τὸ «ἐγὼ» καὶ τὸ «θέλω», ποὺ τὸ ἀπαιτεῖ μὲ κάθε τρόπο «ἐδῶ καὶ τώρα».

* * *

Ὁκτώδρης ἦταν καὶ τότε. Ὁκτώδρης τοῦ 1838 στὴν Πνύκα. Τότε, ποὺ ὁ μεγάλος ἀγωνιστὴς τοῦ '21, ὁ ἥρωας καὶ ὁ πρωτεργάτης ἑνὸς ἄλλου μεγάλου ἐθνικοῦ θαύματος, στάθηκε ἀπέναντι στοὺς νέους τῆς ἐποχῆς καὶ μὲ νεανικὴ θέρμη τοὺς παρέδωσε τὴ σκυτάλη τοῦ δικοῦ του μεγαλείου.

«Παιδιά μου, τοὺς εἶπε, πρέπει νὰ φυλάξετε τὴν πίστη σας καὶ νὰ τὴν στερεώσετε (...). Ἡ προκοπὴ σας καὶ ἡ μάθησή σας νὰ μὴ γίνῃ σκεπάρνη διὰ τὸ ἄτομό σας, ἀλλὰ νὰ κοιτάζει καὶ τὸ καλὸ τῆς κοινότητος, μέσα σ' αὐτὸ βρίσκεται καὶ τὸ δικό σας (...). Εἰς σᾶς μένει νὰ

ισιάσετε καὶ νὰ στολίσετε τὸν τόπο ποὺ ἐμεῖς ἐλευθερώσαμε. Καὶ γιὰ νὰ γίνει τοῦτο, πρέπει νὰ ἔχετε ὡς θεμέλια τῆς πολιτείας τὴν ὁμόνοια, τὴν θρησκεία, τὴν φρόνιμη ἐλευθερία»².

* * *

70 χρόνια μετὰ ἡ Πατρίδα μας ποὺ δίδαξε τὴν οἰκουμένη ἡρωϊσμό· ποὺ ὕφανε ἓνα θαῦμα μὲ τὸ στημόνι τῆς πίστεώς της· ποὺ γνώριζε ν' ἀνασταίνει τὴν ἐλπίδα μέσα ἀπὸ τὴν προσωπικὴ της θυσία, βρίσκεται ταπεινωμένη στὴν παγκόσμια κοινὴ γνώμη. Οἰκονομικὰ ἐξαθλιωμένη. Χρωμένη. Χωρὶς ὁράματα, ἐλπίδα καὶ πίστη στὶς καρδιές καὶ τὴ σκέψη τῶν νέων ἀνθρώπων.

Καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλη αἰτία καὶ λύση τοῦ ἐθνικοῦ μας δράματος, ἀπ' τὴ βαθύτατη παραδοχὴ τοῦ ὅτι «ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν» καὶ «κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν» τοῦ Εὐαγγελίου «καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν»³. Γι' αὐτὸ καὶ στὴν ἀξιολογικὴ ἠθικὴ μας κλίμακα ἀντικαταστήσαμε τὸ συλλογικὸ καλὸ μὲ τὸ ἀτομικὸ πρόσκαιρο συμφέρον.

Γι' αὐτὸ καὶ θάψαμε τὰ πρότυπα, τὸν ἡρωϊσμό, τὸ θαῦμα καὶ τὴ μεγαλοψυχία τῆς ἱστορίας μας.

Γι' αὐτὸ καὶ ἀπαλείψαμε ἀπὸ τὰ σχολικὰ ἐγχειρίδια τὰ ἰδανικά ποὺ ἔθρεψαν τοὺς ἥρωές μας, ἀφήνοντας ἀδιαφώτιστες καὶ ἀγαλούχητες γενιὲς νέων,

παραδίδοντάς τες στὴν ἀπελπισία καὶ τὴν ἀπαισιοδοξία.

Δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύση. Δὲν ὑπάρχει ἄλλη διέξοδος ἀπ' τὸ ἀδιέξοδο. Μόνο ἡ μετάνοιά μας θὰ ἀνατρέψει τ' ἀδύνατα.

Ἄρκεῖ νὰ τὸ πιστέψουμε. Ἄρκεῖ νὰ τὸ ἐργασθοῦμε στὸν ἑαυτὸ μας. Αὐτὸ ἦταν καὶ ἡ γενεσιουργὸς αἰτία τοῦ θαύματος τοῦ '40. Ἡ πίστη ἐνὸς ὁλοκληροῦ λαοῦ.

«Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας μας ὅλοι»⁴, καλοῦσαν τότε τὸν ἐλληνικὸ λαὸ οἱ δημοσιογράφοι τῆς ἐποχῆς. Καὶ ὁ λαὸς ἀνταποκρίθηκε. Κι ἐκπληκτος ὁ δημοσιογραφικὸς κάλαμος κατέγραψε: «Κατεκλίθημεν ἄνθρωποι καὶ ἀνηγέρθημεν Ἕθνος, ἐκοιμήθημεν ἀπόγονοι καὶ ξυπνῶμεν γονεῖς»⁵.

Ἡ γενιὰ τοῦ '40, ἄλλη μιὰ φορὰ μᾶς διδάσκει τὴν ὁδὸ τοῦ θαύματος. Τὴ μοναδικὴ λύση τῆς μετανοίας. Τὴν ἐπιστροφή στὴν «ὁδὸ τοῦ Κυρίου». Τὴ συμμαχία μας μὲ τὸν Ὑψιστο ποὺ γνωρίζει νὰ «καθαίρει δυνάστας ἀπὸ θρόνων» καὶ νὰ «ὑψώνει τοὺς ταπεινούς».

ΑΤΤΙΚΟΣ

(*) Περιοδ. «Ἡ Δράσις μας», τ. 482/Ὀκτώβριος 2010.

1) Π.Α. Σινόπουλου, Σφραγίδες, σελ. 14, ἐκδ. Ἀκρίτας 1981. / 2) Ἐφημερίς «Ὁ αἰὼν», 13 Νοεμβρίου 1838, Ὁ λόγος ἐκφωνήθηκε στὶς 8 Ὀκτωβρίου τοῦ ἴδιου ἐτους. / 3) Εὐχὴ Μεγάλου Βασιλείου, Ἀκολουθία Θ' Ὁρας. / 4) Γ.Α. Βλάχου, Πολιτικὰ ἄρθρα, ἐκδ. Γαλαξία, σελ. 83. / 5) Ὁπ. παραπάνω, σελ. 89.

Ἑγκαίνια Ναοῦ Ἱερᾶς Μονῆς στο Βουκουρέστι τῆς Ρουμανίας

ΤΗΝ Κυριακή, 11/24.10.2010, ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπῶς, σύμφωνα με τὸ ἰδιάζον ρουμανικὸ ἐκκλησιαστικὸ τυπικὸ, τὰ Ἑγκαίνια τοῦ νεόδμητου Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὁ Ναὸς ἀποτελεῖ τὸ Καθολικὸ τῆς ἱστορικῆς ὁμωνύμου Ἀνδρώας Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, σὲ προάστιο τοῦ Βουκουρεστίου, πρωτευούσης τῆς χώρας.

Τὸ ἐντυπωσιακὸ Καθολικὸ ἀνεγείρετο ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἡ ἀγιογραφία του εἶναι ἐξαιρετικὴ, ἡ δὲ ἐξωτερικὴ πέτρινη ἐπένδυσις θαυμασία.

Τῆς Ἱερᾶς Τελετῆς προΐστατο ὁ Σεβασμ. Πρωθιεράρχης Μητροπολίτης κ. Βλάσιος καὶ ἔλαβαν μέρος ἐπτὰ Ἀρχιερεῖς ἐκ τῶν Ρουμάνων Ἀδελφῶν, ἥτοι οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Μπρασῶβ Θεοδοσίος, Ἰλφῶβ Φλαβιανός, ὁ καὶ Ἀνακαινιστὴς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ Κτήτωρ τοῦ νέου Καθολικοῦ, Πλοεστίου Ἀντώνιος,

Ἰασίου Γλυκέριος, Γαλαζίου Διονύσιος, Μποτοσάνι Ἰωσήφ καὶ Σιμπιού Εὐλόγιος· ἀκόμη, ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα κ. Φώτιος ἀπὸ τὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας, ὡς καὶ ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας τῶν Ἐνισταμένων. Ἐκ μέρους τοῦ Κλήρου τῆς Συνόδου μας καὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐξαρχίας μας παρίστατο ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιος, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἐтна Καλιфорνίας τῶν Η.Π.Α.

Ἐπίσης, στὸ χαρμόσυνο καὶ ἐόρτιο αὐτὸ γεγονός, ἔλαβαν μέρος δεκάδες Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ἔψαλε ἐντυπωσιακὰ πολυμελὲς Βυζαντινὴ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία νέων, παρίstanto δὲ προσευχητικὰ καὶ ὑπομονετικὰ στὶς πολὺωρες Ἀκολουθίες τουλάχιστον δέκα χιλιάδες πιστῶν.

- Ἐπρόκειτο ὄντως γιὰ μία ὁμολογιακὴ ἱερὰ Λειτουργικὴ Σύναξι, μία διακήρυξι τῆς νίκης τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας στὸν ἴδιο ἐκεῖνο μαρτυρικὸ χώρο, στὸν ὁποῖον ἄλλοτε εἶχε ἐξαπολυθῇ διωγμὸς καὶ παντελὴς καταστροφὴ!...

Δόξα τοῖς θείοις μεγαλείοις καὶ οἰκτιρμοῖς!

Στὸν συγγραφέα Σ.Κ. γιὰ τὸν νοικοκύρη*

(Ἐπιστολὴ 203η)

ΣΑΣ παραξενεύει τὸ ὅτι ἐγὼ δὲν γράφω τίποτα ἄλλο παρὰ μόνο περὶ τοῦ Χριστοῦ. Λέτε ὅτι πρέπει νὰ γράφουμε περὶ τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, περὶ τοῦ πολιτισμοῦ, περὶ τῆς μόρφωσης, περὶ τῆς ἐξέλιξης, περὶ τῆς ἠθικῆς!

ὦ, κύριε καὶ ἀδελφέ, μακάρι νὰ μὴν ἤξερα νὰ γράφω τίποτα ἄλλο παρὰ μόνο περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ μακάρι νὰ μὴν ξέρω καὶ τίποτα ἐκτὸς τοῦ Χριστοῦ! Νὰ μπορούσα νὰ πῶ σὰν τὸν Ἀπόστολο: «οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν» (Α΄ Κορ. 2, 2). Ἀκοῦστε τοὺς κατοίκους τοῦ σπιτιοῦ περὶ τίνος μιλοῦν περισσότερο παρὰ περὶ τοῦ νοικοκύρη τοῦ οἴκου; Ἀκοῦστε καὶ ρωτήστε ποιὸς ἀναφέρεται καθημερινὰ περισσότερο σ' ἓνα κράτος καὶ λιγότερο στὸν κυρίαρχο καὶ ἄρχοντα τοῦ κράτους; Πῶς τότε οἱ κάτοικοι τοῦ κόσμου νὰ μὴν ἀναφερόμαστε πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλα στὸν Νοικοκύρη τοῦ κόσμου, στὸν Κυρίαρχο τοῦ σύμπαντος, στὸν Βασιλιὰ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, στὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας;

Ὅταν μιλάμε γιὰ τὸν Χριστό, μιλάμε καὶ γιὰ τὴν εἰρήνη, ἀφοῦ Αὐτὸς εἶναι ὁ πραγματικὸς Εἰρηνοφόρος καὶ Εἰρηνοδότης στὴν ἱστορία τοῦ πλανήτη μας.

Ὅταν μιλάμε γιὰ τὸν Χριστό, μιλάμε καὶ γιὰ τὸν πολιτισμὸ (μὲ τὴν καλὴ ἔννοια τῆς λέξης, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ στὶς μέρες μας ἔχασε τὸ ἀληθινὸ της νόημα). Ἰδοὺ, Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐμπνευστὴς τοῦ πλέον εὐγενικοῦ καὶ ἀγιότατου πολιτισμοῦ στὸν κόσμο.

Τὸ νὰ μιλάμε γιὰ τὸν Χριστό, σημαίνει νὰ μιλάμε γιὰ τὴν μόρφωση τῶν ἀνθρώπων, ἐφόσον ὅλη ἡ ἐπιστήμη Του ἀναφέρεται στὸν διαφωτισμὸ τῶν ἀνθρώπων μὲ τὴν ἀλήθεια καὶ στὴ μεταμόρφωση τοῦ πνεύματος.

Τὸ νὰ μιλάμε γιὰ τὸν Χριστό σημαίνει νὰ μιλάμε γιὰ τὴν ἐξέλιξη, ἀφοῦ Αὐτὸς μονάχα μπορεῖ νὰ πάει τοὺς ἀνθρώπους πέρα ἀπὸ τὸν τάφο.

Τὸ νὰ γράφουμε καὶ νὰ μιλάμε γιὰ τὸν Χριστό σημαίνει, βέβαια, ἀναπόφευκτα νὰ μιλάμε γιὰ τὴν ἠθική, δηλαδὴ γιὰ τὴ συμπεριφορὰ, γιὰ τὴν τιμότητα, τὴν καθαρότητα, τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς πάσχοντες, τὴν ἀγάπη καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ὅντως, δὲν εἶναι καθόλου περίεργο πού ἡ μετριότητά μου γράφει καὶ μιᾶ γιὰ τὸν Χριστό, ἀλλὰ εἶναι θλιβερὸ καὶ περίεργο πού οἱ χιλιάδες ἄλλων, πιὸ δυνατῶν καὶ πιὸ ικανῶν ἀπὸ μένα, δὲν σκέπτονται, δὲν μιλοῦν, δὲν γράφουν, δὲν τραγουδοῦν γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν Σωτήρα τοῦ κόσμου. Διότι «ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι» (Ματθ. 9, 37). Νὰ προσευχόμαστε στὸν Ἀρχοντα τοῦ θερισμοῦ, γιὰ νὰ πολλαπλασιάσει τοὺς ἐργάτες Του στὸν ἀγρό Του!

Σὰς παρακαλῶ, προσπαθήστε καὶ ἐσεῖς, νὰ εἰσέλθετε σ' ἐκείνη τὴ μεγάλη χορωδία τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν Ἀγγέλων, τῶν ὁποίων τὰ βλέμματα κατευθύνονται μόνον σ' Αὐτόν, καὶ οἱ ὁποιοὶ χρησιμοποιοῦν ὅλες τὶς δυνάμεις τους γιὰ τὴν ἰσχυροποίηση τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Του στὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων.

(*) Ἁγίου Νικολάου Βελμύροβιτς, Δὲν φτάνει μόνο ἡ πίστη..., Ἱεραποστολικὲς ἐπιστολὲς Β΄, ἐκδ. Ἐν πλῶ, Ἀθήνα 2008, σελ. 156-158.

Ὁ Γέρων Φιλάρετος ὁ Καρουλιώτης*

ΑΥΤΟΣ ὁ μάκαριος Γέροντας ἦταν ἐγκρατής, λιγόλογος καὶ σοδαρός, εἶχε τὴν ἀδιάλειπτη προσευχὴ καὶ συνεχῇ μελέτῃ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τῶν Πατερικῶν συγγραμμάτων καὶ ἀδιάκοπη μελέτῃ στὰ θεῖα θεωρήματα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Νύχτα-μέρα, ἀναλογιζόταν τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς πρὸς τὸν ἀποστάτη καὶ ἀχάριστο ἄνθρωπο, ὥστε γιὰ χάρι του νὰ θυσιάσει τὸν Μονογενῆ Υἱό Του, ὁ Ὅποιος πρόθυμα δέχθηκε νὰ κάνει τὴ θυσία αὐτῇ, μετὰ τὴν ἔνσαρκη θεῖα Οἰκονομία Αὐτοῦ, γιὰ νὰ λυτρώσει τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ τὴ σκλαβιά τῆς ἁμαρτίας. Ἐφερνε μπροστά του σὲ ζωντανή

Προσκύνημα στοὺς Ἀγίους Τόπους

ΣΤΑ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου, ὁμάδα 35 περίπου πιστῶν μας ἀπὸ τὴν Δυτικὴ κυρίως Ἑλλάδα (Πύργο Ἡλείας, Πάτρα, Ἀγρίνιο), πραγματοποίησε ἀλησμόνητο προσκύνημα στοὺς Ἀγίους Τόπους.

Τὸ ἑπταήμερο αὐτὸ προσκύνημα, τὸ ὁποῖο εἶχε ὀργανώσει ὡς ὑπεύθυνος ὁ Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος Ἀγιοκυπριανίτης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Πύργου Ἡλείας, περιελάμβανε ὅλα τὰ σημαντικὰ ἱστορικὰ Ὁρθόδοξα Ἱερὰ Καθιδρύματα στὴν Ἀγία Γῆ. Τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματος προΐστατο πνευματικῶς ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος

Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ συμμετεῖχε ἐπίσης ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος Ἀγιοκυπριανίτης τοῦ Ἱεροῦ Μετοχίου τῶν Ἀγίων Πάντων Ἀγρινίου.

Ἐπρόκειτο γιὰ ἀνακαινιστικὴ εὐλογία τῆς Θείας Χάριτος στὶς ψυχές ὅλων τῶν εὐλαβῶν πιστῶν μας, οἱ ὁποῖοι συμμετεῖχαν, καὶ εἶθε τὸ ἱερὸ τοῦτο Προσκύνημα νὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸ ἀνεξίτηλο στὴν πορεία μετανοίας ἀπάντων πρὸς τὴν Ἀνω Ἱερουσαλήμ!

εικόνα, την ἄκρα συγκατάβασι, τὴν ἄκρα ταπείνωσι, τὰ φρικτὰ πάθη, τοὺς ὀνειδισμοὺς καὶ τὰ ἀνείπωτα τρομερὰ μαρτύρια, ποὺ ὡς ἄνθρωπος τέλειος ἔπαθε ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔδειξε, δείχνει καὶ θὰ δείχνει πρὸς τὸν ἀχάριστο, κακοῦργο καὶ ἐγκληματίαν ἄνθρωπο. Θαύμαζε μέσα του

τῇ μεγαλοπρέπειᾳ, τῇ δόξᾳ, τῇ χαρᾷ καὶ τὴν εἰρήνῃ τοῦ νοῦ ποὺ κατεσκεύασεν, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μέσα στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, μετὰ τὴν ἑνδοξη τριήμερη Ἀνάστασί Του, ὅταν ἐμφανίστηκε στοὺς Μαθητὲς καὶ Ἀγίους Ἀποστόλους Του καὶ εἶπε: «Εἰρήνῃ ὑμῖν, εἰρήνῃν τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν» (Ἰωάν. ιδ' 27) καὶ «λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῇτε κεκράτηνται» (Ἰωάν. κ' 23). Ἔτσι ἐτοίμασε μὲ τὸ ἐμφύσημα τὴν κατοικία τοῦ τελεταρχικοῦ, καθαριτικοῦ καὶ ἁγιαστικοῦ Παρακλήτου τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων, ὅπως ὁ ἴδιος εἶπε: «Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμπει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν» (Ἰωάν. ιδ' 28).

Μὲ τὴ μελέτῃ καὶ ἀδολεσχία αὐτῇ, ποὺ ὅλο τὸ 24/ωρο εἶχεν ὁ γερο-Φιλάρετος, θεωροῦσε τὸν ἄνθρωπο σὰν ἰδανικὴ κατοικία τοῦ Πανάγαθου, Τρισήλιου καὶ Τρισυπόστατου Θεοῦ, τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ὅπως ἀναφέρει ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς στὴν Ἀγία Γραφή: «Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ Πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν» (Ἰωάν. ιδ' 23).

Ἀπ' αὐτὰ καὶ ἄλλα πνευματικὰ θεωρήματα, θερμαινόταν ἡ καρδιά του, ἀναθε ἡ φλόγα τοῦ θείου ἔρωτα καὶ δινόταν ὁλόψυχα στὴ νοερὰ προσευχὴ καὶ σὰν ἀποτέλεσμα πλημμύριζε ἡ καρδιά του ἀπὸ ἀγάπῃ πρὸς ὅλους τοὺς ἀδελφούς, πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, ὁρατὸ καὶ ἀόρατο.

Ἀπὸ τὰ αἰσθήματα αὐτὰ κινούμενος, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσει καὶ αἰσθητὰ, μὲ τὴν πρᾶξι, καὶ νὰ βοηθήσει τοὺς συνασκητάς του, φύτευε σὲ κάτι ξεροπέζουλα πατάτες, οἱ ὁποῖες ἀπὸ τὴν ἔλλειψι τοῦ νεροῦ γίνονταν μικρὲς καὶ καχεκτικὲς μὲν, ἀλλὰ πολὺ νόστιμες καὶ γευστικὲς. Τὶς πρόσφερε ὅλες στοὺς γύρω του Ἀσκητὲς καὶ Ἐρημίτες, λέγοντάς τους, ὅτι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, φέτος ὁ Θεὸς τίς εὐλόγησε καὶ ἔγιναν πολλὲς καὶ ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τίς φάει μόνος του, ἐνῶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του δὲν κρατοῦσε οὔτε μία, γιὰτὶ ἤθελε ἀπὸ τοὺς κόπους του νὰ τρῶνε οἱ ἄλλοι, γιὰ νὰ χεῖ καὶ αὐτὸς μισθὸ μισούμενος τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ποὺ ἔλεγε: «Αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὐσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί... ὅτι οὕτω κοπιῶντες δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων... μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν» (Πράξ. κ' 34, 35). Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ μὲ τὰ λάχανα, τὰ ραδίκια καὶ τὰ μαρούλια ποὺ φύτευε καὶ ὅσα ἀπ' αὐτὰ γίνονταν, τὰ μοίραζε ὅλα στοὺς Πατέρες, αὐτὸς δέ, ἔτρωγε τὰ πιὸ τραχειὰ χόρτα, τὰ ὁποῖα ἐβράζε, τὰ ἀνακάτευε μὲ πίτουρα καὶ αὐτὸ ἀποτελοῦσε τὴν πιὸ ἰδανικὴ γι' αὐτὸν τροφή...

Ἔτσι γύριζε σ' ὅλους τοὺς Ἐρημίτες, μοίραζε τὰ λάχανα, τίς πατάτες καὶ τὸ παξιμάδι ποὺ τοῦ στέλνανε ἀπὸ τὰ πλησιέστερα Μοναστήρια καὶ ἔλεγε: «Πάρτε Πατέρες καὶ ἀδελφοί, φάτε ἀπὸ τὴν εὐλογία καὶ τὰ δῶρα ποὺ μᾶς ἔδωκε φέτος ὁ Θεός»!...

(*) Ἀνδρέου Μοναχοῦ Ἀγορείτου, Γεροντικὸ Ἀγίου Ὁρους, Ἀθῆναι 1979, σελ. 132-134.

Α. ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ τὸ καθιερωμένο πλέον «*Έγκόλπιον Ἡμερολόγιον 2011 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων*», μετὰ τὰ ἑξῆς περιεχόμενα:

- Προστάται Ἅγιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου - Ἀφιερωματικὸν Μέρος.
- Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκουμενισμός: «*Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐνστασις ἔναντι τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἰρέσεως τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Βασικὲς Ἐκκλησιολογικὲς καὶ Κανονικὲς Θέσεις*». Σημαντικὸ ἐκκλησιολογικὸ κείμενο-μαρτυρία περὶ τῆς ταυτότητος τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων.

- Ἐγκύκλιος νέου ἔτους: «*Ἐπιστροφὴ στὶς Ἀρχὲς τοῦ Ὁρθοδόξου Ἡθους*».

- Κυριακοδρόμιο, Ἑορτοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο, Ἀποστολικά καὶ Εὐαγγελικά Ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν ὅλου τοῦ ἔτους.

- Διοικητικὸ, ἥτοι Συνοδικὴ ὀργάνωσις καὶ διάρθρωσις, Ἐπισκοπές, Ἀρχιερεῖς, Ἱεραποστολικὲς Κοινότητες, Κατάλογος Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν, Κληρικῶν, ποιμαντικῶν δραστηριοτήτων, ἐκδόσεων, ὀπτικο-ακουστικῶν παραγωγῶν καὶ ἐν γένει στατιστικῶν στοιχείων, ὡς ἐπίσης καὶ πλούσιο ἐγχρωμο φωτογραφικὸ ὕλικό.

- Κατάλογος Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.
- Ἀδελφές Ἐκκλησίαι Πατρίου Ἡμερολογίου: Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Ρωσικῆς Διασπορᾶς.

- Ἐκδοσις ἰδιαίτερος προσεγμένη, ἐνημερωτικὴ, πρακτικὴ καὶ καλαίσθητη.

• Τετραχρωμία • Σελίδες: 176 • Σχήμα: 10×14 ἐκ.

Β. ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ὁ «*Ἐκκλησιαστικὸς Ἡμεροδείκτης 2011*».

Στὴν καλαίσθητη αὐτὴ ἔκδοσι περιέχονται:

- Ἐγκύκλιος νέου ἔτους: «*Ἐπιστροφὴ στὶς Ἀρχὲς τοῦ Ὁρθοδόξου Ἡθους*».

- Ἑορτολόγιο, Κυριακοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο καὶ ἐνδείξεις τῶν Ἀγιογραφικῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Κυριακῶν τοῦ ἔτους.

- Τὰ κατὰ μῆνα ἐορτάζοντα Ἱερὰ Μετόχιά μας ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

• Τετραχρωμία • Σελίδες: 32 • Σχήμα: 8×12 ἐκ.

Γ. ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ἐπίσης καὶ τὸ «*Ἡμερολόγιον Τοίχου 2011*», ἰδιαίτερα χρήσιμο γιὰ τὴν μεθοδικότητά του, τὴν ἀκριβῆ καὶ κατατοπιστικὴ ἡμερησία παράθεσι ἐνδείξεων περὶ νηστείας, ὡς καὶ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Εὐαγγελικῶν Ἀναγνωσμάτων ὅλου τοῦ ἔτους, ἐπίσης δὲ καὶ μετὰ κείμενα οἰκοδομητικὰ ἐνδιαμέσως.

- Ἐπιμέλεια, ἠλεκτρονικὴ στοιχειοθεσία καὶ σελιδοποιήσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

☉ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,

E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

